

WWW-painos

Faabeli

SYKSY 2004

Matti Leisola

Mikä sai professorin uskomaan Raamattuun ja hylkäämään evoluutioteorian? ♦ s.6

Mitä teet ensi kesänä?

Faabelin toimitus paljastaa vätystelyn salat ♦ s.30

Kastajaiset

Muistaako kukaan mitä keskiviikkona 6.10. tapahtui?

Pipsa Lappalainen ja Mikko Peltoniemi paljastavat jotain raporteissaan ♦ s.14

Mukana
Pilttiesittely
2004

MIKSI OPISKELIJAN KANNATTAA LIITTYÄ JÄSENEKSI?

Oman ammattiliitostasi saat neuvoja ja opastusta työelämään liittyvissä kysymyksissä. Liitto tuntee alasi ja työsuhteturvasi sekä valvoo tutkintosi työmarkkina-arvoa. Oman ammattialasi edunvalvontajärjestönä YKL yhdistää ammattikuntasi ja palvelee jäseniään kaikilla aloilla ja tehtävissä.

Ympäristöasiantuntijat ovat työssään kestävän kehityksen edelläkävijöitä. Ympäristöasiantuntijoiden omana liittona YKL on aktiivisesti mukana ammattiliittojen ja ammattillisten keskusjärjestöjen kestävän kehityksen työssä.

YKL kokoaa ympäristöalan ammattilaiset yhteen...ekologia, biologia, meritiiede, ympäristöekologia, geologia, ympäristönsuojelutiede, limnologia, ympäristötiede, meteorologia, ympäristöekonomia, geofysiikka, ympäristöpolitiikka, maa- ja ympäristökemia, kestävä kehitys, riistaeläintiede, taksonomia, mikrobiologia, kalataloustiede, maantiede, ympäristöjohtaminen, fysiologia, ympäristöestetiikka...

YMPÄRISTÖASiantuntijoiden Keskusliitto YKL

"Ympäristöasiantuntijat pitävät huolta ympäristöstä
- Ympäristöasiantuntijoista huolehtii YKL"

www.ykl.fi

LEHDEN SISÄLTÖ:

4

Pääkirjoitus

5

Synapsin puheenjohtajan hyvästit

6

Synnyttikö sattuma elämän?:

Professori Matti Leisolan haastattelu. Mukana myös emeritusprofessori Petter Portinin kannanotto.

9

Luomisoppi:

Kreationistit eli luomisopin kannattajat syynissä.

13

Horoskoopit:

Synapsin virallinen random-oraakkeli arpoi puolen vuoden horoskoopit, jotka pitävät takuulla paikkansa.

14

Kastajaisriitti - pöljää menoa:

Pipsa Lappalainen ja Mikko Peltoniemi paljastavat mitä tapahtui keskiviikkona 6.10.2004.

18

Synapsin pöytäkirja 2004:

Suurennuksen - Biologian ja maantieteen koulutuksen kehittäminen - Opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetus- ja kulttuurivaltiosiön yhteinen hanke.

24

Norsunaaraan matkassa:

Synapsin oman Kauko Röyhkän eli Maisteri Saikkosen ensimmäinen novelli. Sisältää erotiikkaa. Tai epäeroitiikkaa. Riippuu henkilökohtaisista mieltymyksistä.

28

Hulvaton tarjous opintotuen jatkamiseksi!:

Anonyymi auskultantti tilittää kokemuksiaan Varissuon normaalikoulussa.

29

Sijaisuus:

Saara Koutaniemi kertoo omat niksinsä barbaarimaisten oppilaiden tyylyttämiseen.

30

Kuinka vätystellä kesä?:

Miten toimia, jos ei saa kesäksi töitä?

33

Kuluta, vaadi, reklamoi!:

Faabelin tutkiva ryhmä päätti elää muutaman viikon tietoisina kuluttajina.

Faabeli II/2004

Faabeli on Turun Yliopiston biologian ja maantieteen opiskelijoiden ainejärjestön Synapsi ry:n julkaisu. Lehti ilmestyy lukukausien aikana kaksi kertaa, keväällä ja syksyllä.

Osoite:

Synapsi, Biologian laitos, 20014 Turun Yliopisto

Sähköposti:

synapsi@utu.fi

Web:

<http://synapsi.utu.fi>

Päätoimittaja:

Ville Härmä
vvharm@utu.fi

Mainosvastaava:

Jani Helin
jatuhe@utu.fi

Ulkoasu ja taitto:

Ville Härmä

Valokuvat:

Jani Helin, Eeva-Mari Jouhilahti, Joni Vainikka, Elina Haapala

Toimitus ja avustajat:

Saara Koutaniemi, Kati Kämpjärvi, Palle, Teemu Saikkonen, Anna Heinonen, Petter Portin, Timo Pitkänen, Tuuli-Maija Stenman, Mikko Peltoniemi, Pipsa Lappalainen, Heikki Heinonen

Levikki:

200 kpl

Paino:

Digipaino Turku

Kiitokset:

Pia Winberg, Miko Laakso, biologian ja maantieteen tutorit 2004

36

Rekkaruokaa:

Saara Koutaniemi tarjoaa syksyn kaamosherkut.

38

Opiskelijaruuan tarjoilun kymmenen ohjenuoraa:

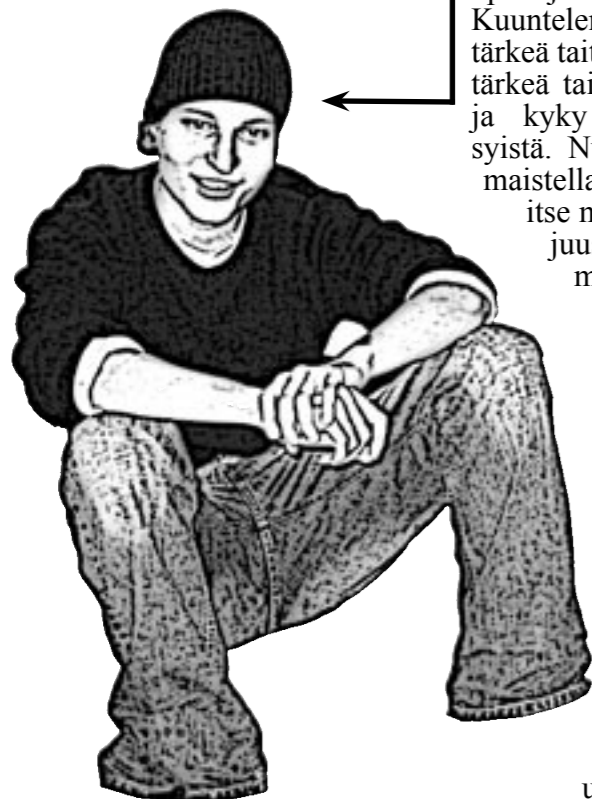
Tärkeä ohjeistus keittolan tädeille ja sedille.

Ylläsiurappinen pääkirjoitus

Erään älyltään heikkolahjaisen herran äiti totesi joskus, että elämä on kuin konvehtirasia, ikinä ei tiedä ennalta mitä tulee saamaan. Olen lyhyen elämäni aikana päättänyt samaan lopputulokseen, tosin muutamien tarkennuksin.

Elämän varhaisvaiheissa ihminen nielee suklaan kuin suklaan juurikaan maistelematta. Ympäristön vaikutteet absorboituvat huomaamatta muokaten ajatusmaailmaa ja auktoriteettien mielipiteet omaksutaan sellaisinaan kriittisen ajattelun turmelematta niiden konformaatiota. Jos äiti sanoo, että kuu on juustoa, niin sehän on sitä, piste. Ja jos äiti sanoo, että tämä ja tämä konvehti ovat herkullisen suussasulavia niin asian laita on yksiselitteisesti näin ja asiasta ollaan valmiita vaikka tappelemaan eriäviä mielipiteitä esittävien kanssa. Muiden näkökulmia ei oteta huomioon olivat ne kuinka hyvin perusteltuja hyvänsä. Koska äiti sanoi!

Kritiikitön ja sinänsä myös kihan viaton kausi päättyi murrosiässä, jolloin

vanhat auktoriteetit korvataan uusilla. Kaikki kyseenalaistetaan, tosin erittäin valikoivasti, sillä yhtäkkiä vertaisten mielipiteistä onkin tullut äärimmäisiä totuuksia. Muodostetaan me ja toiset-kahtiajako, jossa ”me” käsittää kaikki ne, jotka toimivat vanhoja auktoriteetteja vastaan. Kuu ei enää olekaan juustoa, ei siksi että se ei oikeasti ole, vaan sen takia koska äiti sanoo että se on. Poliiseista tulee natsipaskoja ja opettajista vittupäitä. Anarkiaa anarkian vuoksi, ilman perusteluja tai sen syvempiä pohdintoja. Turkis on murhaa ja lihansyönti söpöjen eläinten riistoa. Elämä ei olekaan lainkaan niin kuin konvehtirasia, koska jonkun äiti sanoi sen! Kaikki ne suklaakonvehdit ovat kamalia, joista kytösä pitää! Konvehdit jäävät siis koskemattomiksi rasiaan.

Luulisi että murrosikä muokkaa ihmisen persoonallisuutta loppuelämäksi ja kaikella tällä äärimmäisyyksien etsimisellä olisi pysyvästi haitallisia vaikutuksia. Mutta näin ei onneksi ole ja viimeistään lukioiässä nuori ihminen oppii taas kuuntelemaan opettajia ja muita ihmisiä. Kuuntelemisen oppiminen on tärkeä taito, mutta ei läheskään yhtä tärkeä taito kuin kriittinen ajattelu ja kyky kyseenalaistaa oikeista syistä. Nuori aikuinen uskaltaa jo maistella eri konvehdeja ja päättää itse mistä pitää. Kuu ei voi olla juustoa, koska silloin sen massa olisi riittämätön ja se karkaisi kiertoradaltaan tai jotain vastaavaa.

Yliopistoikäiset ovat jo varmasti harjantuneet ajattelemaan omilla aivoillaan ja tekemään loogisia johtopäätöksiä. Tärkeimmäksi ominaisuudeksi nousee taito ottaa asioista selvää itsenäisesti, keksiä uusia tapoja tutkia esille nousevia kysymyksiä, erottaa

epäolennainen olennaisesta ja kyky nähdä asioita laajemmin. Konvehtirasiasta opitaan lukemaan tuoteseloste ja valmistusaineet, joiden perusteella osataan sanoa jo ennen konvehdin suuhun asettamista ja makureseptorien lähettämien signaalien tulkitsemista, onko käteen osunut suklaakökö syötäväksi kelpaavaa vai ei. Kehäpäätelmät eivät ole enää kehissä ja ymmärretään Occamin partaveitsen terävyys.

Kuten konvehdeja, ihmiselämään kuuluu iloja ja surujakin on monenlaisia. Toiset nauttivat suunnattomasti rommirusina, toiset eivät voi sietää niitä makuhermojensa läheisyydessä. Toiset ihastelevat täysikuun loistetta kiittäen siitä luojaansa, toiset puolestaan katsovat kuunpimennystä ihmetellen luonnonvoimien mahtavuutta. Ihmisiä ei voi määrittellä tuoteselosteen mukaan, jokainen on tunnettava erikseen. Aina ei voi valita kenen kanssa joutuu tekemisiin työnsä, opiskelunsa tai muun elämäntilanteen saattamana. On vain opittava tulemaan toimeen ja pyrkiä siihen, että edes yrittää ymmärtää toisia, niin vaikeaa kuin se joskus onkin. Meistä jokaiselle on annettu erilainen konvehtirasia, jonka sisällön eri makuihin on vain totuttava.

Kun itse olen kyllästynyt maailmanmenoon ja tuntuu siltä kuin konvehtirasiaini makuvalikoima koostuisi pelkästä rommirusina, minua lohduttaa suuresti ajatus, jonka eräs ystäväni minulle kerran lausui:

”Kädettömät ei nakkaa paskaakaan.”

Päätoimittajanne,

VILLE

Wuosi 2004 alkaa olla päätöksessään ja pian alkaa uusi vuosi uusine kujeineen. Marraskuun 24. pidettävässä syyskokouksessa valitaan kaudelle 2005 uusi innokas hallitus, tarmoa puhkuvat toimihenkilöt ja haukan silmillä varustetut tilintarkastajat, hui! Turun yliopiston matemaattis-luonnontieteellisten opiskelijajärjestöjen etu- ja yhteistyöjärjestö Hybridi ry:n perustaminen on käsillä, ja myös sen toimintaan kaivataan edustajia Synapsista. Ensi vuodelle on siis useita paikkoja joissa te, arvon synapsilaiset, pääsette halutessanne toimimaan ja telmimään. Jos ainejärjestötoiminta tuntuu pelkkien bileiden järjestämiseltä, eikä kiinnostusta sinua, älä lannistu, sillä yliopistomaailmasta löytyy monta muutakin tapaa osallistua ja vaikuttaa. Sekä biologijaos että maantieteen jaos kaipaavat aktiivisia opiskeluausioista kiinnostuneita ihmisiä mukaan toimintaan, biologian koulutusohjelma työryhmään tarvitaan opiskelijaedustajia, ja valmistuvien opiskelijoiden myötä myös laitosneuvostoissa ja tiedekuntaneuvostossa vapautuu väyliä vaikuttamiseen ja opiskelijoiden etujen ajamiseen. Toimiminen missä tahansa elimessä vaatii tietysti yhteydenpitoa myös Synapsin kanssa, mutta ei välttämättä vaadi istumista Marilynin tuulikaapissa lipunmyyntinakissa. Muutaman vuoden ”aktiivi”-kokemuksella voin

Puheenjohtajalta

sanoa, että toimiminen erilaisissa järjestöissä, toimikunnissa ja työryhmissä on parhainta antia opiskelijaelämässä. Ne kaikki kliseiset sanonnat uusien ystävien ja kokemusten saamisesta pitävät sittenkin paikkansa. Joka kerta kun joku paljon työtä vaatinut tapahtuma onnistuu ja näkee ihmisten nauttivan olostaan, tai saa opiskelijoiden kannan iskostettua laitoksen kalkkis-proffan päähän, tuntuu mahan pohjassa niin kippuralta, että taas jaksaa siivota Kupittaa vanhalla asemalla bileiden jälkeen ja myydä lippuja Prisman ahtaassa portaikossa. Kun sisäinen aktiivi-järkkäilijä-jokapaikanhöyläsi herää, älä epäröi ottaa yhteyttä Synapsin hallitukseen tai johonkin vanhaan vaikuttajapartaan. Jokaiselle varmasti löytyy kiinnostavaa puhua!

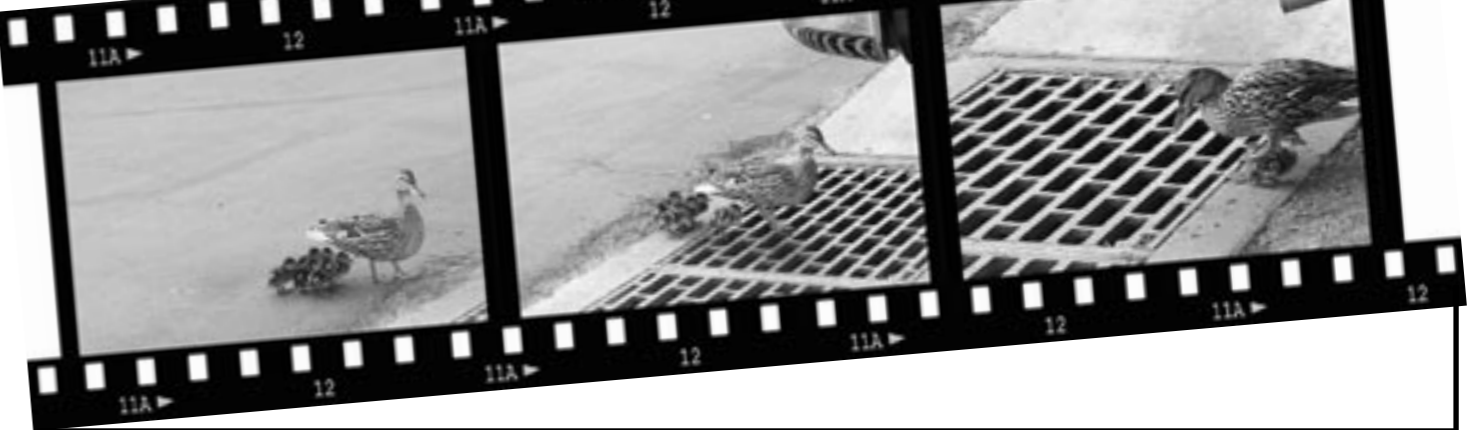
Riehakasta pikkujouluuikaa ja lämmintä joulumieltä kaikille synapsilaisille!

Nuijanvartenne,

Kati Rönkä-Järvi

Syksyn '04 luontokuva-sarja: "Sorsaperheen retki kaupunkiin"

SYNNYTTIKÖ SATTUMA ELÄMÄN?

Professori Matti Leisolan haastattelu

Haastattelin professori Matti Leisola, joka on tulossa Turun yliopistoon puhumaan elämän syntyyn liittyvistä kysymyksistä. Leisola toimii bioprosessitekniikan professorina ja kemian tekniikan osaston johtajana Helsingin teknillisessä korkeakoulussa.

Teksti: Anna Heinonen

1. Voisitko kertoa jotain työurastanne?

Aloitin opiskeluni TKK:lla vuonna 1966 ja valmistuin silloiselta Kemian osastolta ja jatkoin opiskeluani ensin tekniikan lisensiaatiksi ja sitten tekniikan tohtoriksi. Tutkimusaiheeni liittyi teolliseen biotekniikkaan. Väitöskirjaa tehdessäni hoidin vuoden ajan biokemian professuuria vuonna 1978. Vuonna 1981 siirryin Sveitsiin ETH:n Biotekniikan instituuttiin, jossa toimin tutkimusryhmän johtajana seitsemän vuotta. Sieltä minut värvättiin silloiseen Suomen Sokeriin, jossa olin seitsemän vuotta tutkimusjohtajana vastaten yhtiön bioteknisestä tutkimuksesta. Sinä aikana muokkasimme esimerkiksi hiivan tekemään ksylitolia. Vuonna 1997 siirryin takaisin TKK:lle nykyisiin tehtäviini.

2. Miten on mahdollista, että biotekniikan professori ei usko tieteellisistä syistä evoluutioteoriaan? Mikä on herättänyt teissä epäilyn tätä teoriaa kohtaan?

Tämä on hankala kysymys. Hyvin mielelläni vastaisin, että tietty tieteellinen havainto muutti ajatteluni. En kuitenkaan usko,

että tässä mielessä neutraalia ihmistä onkaan. Kaikki havainnot suodattuvat ihmisen ymmärrykseen tietyn ennako-oletusmuurin

Professori Leisola ei usko evoluutioteoriaan.

kautta. Itse olin henkeen ja vereen evoluution kannattaja kunnes kohdallani tapahtui uskon muutos ja tulin henkilökohtaiseksi kristityksi. Tämä ei tarkoita, ettenkö sitä ennenkin ollut jonkun uskonkäsityksen ohjaama. Aikaisempaa ajatteluni kutsun lähinnä humanistis-naturalistiseksi.

Sitä ei kuitenkaan yleensä tiedosteta uskonnolliseksi näkemykseksi. Uudesta näkökulmasta aloin välittömästi nähdä ongelmia minulle opetuissa ja omaksumissani teorioissa. Hyvä esimerkki olivat Millerin kuuluisat elämänsyntykokeet, jotka alkoivat vaikuttaa lähinnä huvittavilta.

3. Onko mahdollista, että pelkästään sattumanvaraiset prosessit olisivat synnyttäneet DNA:n kaltaisen informaation? Voiko sattuma synnyttää koodia ja informaatiota?

Sattumanvaraiset prosessit synnyttävät kohinaa kuten kokemuksesta tiedämme. Ei kenelläkään ole aavistustakaan miten DNA:n koodi on saanut alkunsa. Olen mukana uudessa tieteellisessä järjestössä nimeltä International Society for Complexity, Information, and Design (www.iscid.org), jossa näitä asioita lähestytään todella mielenkiintoisella tavalla.

4. Mikä on esimerkiksi informaatiotieteen tai todennäköisyyslaskennan kanta tähän asiaan? Tukevatko fyysikaalisen ja kemiallisen maailman lainalaisuudet sattumanvaraista DNA:n (informaation) syntyä?

Kemialliset reaktiot eivät synnytä DNA:n kaltaisia rakenteita ilman ohjausta. Funktionaalista informaatiota lienee valtavassa sekvenssiavaruudessa melko vähän. Evoluutioalgoritmit pyrkivät simuloimaan informaation syntyä, mutta niihin on usein salakuljetettu mukaan informaatiota. Luin juuri ISCID-arkistosta artikkelin (Strachan: An Evaluation of "Ev"), jossa tätä asiaa käsiteltiin. Toinen mielenkiintoinen artikkeli julkaistiin juuri Protein Science lehdessä (Behe and Snoke, Simulating evolution by gene duplication of protein features that require multiple amino acid residues, 2004). Siinä pyrittiin simuloimaan geeniduplikaation kautta tapahtuvaa proteiinievoluutiota. Todennäköisyydet olivat perin pienet. Avainkysymys evoluution kannalta on: synnyttääkö evoluutioprosessi uutta informaatiota vai ei? Informaation muuntelu on kaikkien havaittavissa.

5. Miten sitten on mahdollista, että myös tiedemaailman edustajat

kannattavat joukolla teoriaa, jota eivät tieteelliset näkökohdat puolla?

Kysymys on väärin aseteltu. On paljon havaintoja, jotka voidaan tulkita evoluutioparadigman mukaan. Käymäni lukuisat keskustelut vuosien varrella osoittavat, että monen on mahdotonta uskoa, etten ymmärrä miten vahva evoluution todistusaineisto on. Joku on väittänyt, etten ajattele tieteellisesti. Tällöin tarkoitetaan aina tieteen naturalistista tulkintaa, joka rajaa ajatuksen luojasta/suunnittelijasta jo lähtökohdissaan pois ajattelun pelikentältä. Tässä mielessä naturalismi rajaa todellisuutta eikä ole maailmankatsomuksellisesti suinkaan neutraali.

6. 100 luonnontieteilijää eri puolilta maailmaa on allekirjoittanut julistuksen, jonka mukaan he eivät usko mutaatioiden olevan luonnon monimuotoisuuden taustalla. Miksi Suomessa tästä puhutaan

niin vähän?

Ensiksikin suomalainen keskustelukulttuuri on melko kehittymätöntä. Toiseksi tällaiset aiheet rajataan hyvin helposti pois julkisesta keskustelusta. Itselläni on monta kokemusta suorasta sensuurista. Eräs lehtimies esimerkiksi halusi tehdä minusta koko sivun jutun yhteen, mutta päätoimittaja ei uskaltanut laskea valmista juttua julkisuuteen. Viime päivien loistava esimerkkisensuurista on Richard Sternbergin tapaus, josta voi lukea hänen verkkosivuiltaan tarkemmin (www.rsternberg.net). **7. Keitä evoluutiokriitikoita haluaisitte eityisesti mainita?**

Niitä on olemassa hyvin paljon ja määrä kasvaa koko ajan. Mainitsen tässä muutaman ja kaikki hyvin eri syistä. Kukaan heistä ei edusta tyypillistä käsitystä evoluution kriitikosta. Ystävänä prof. Siegfried Scherer, Münchenin teknillisen korkeakoulun mikrobiologian professori, on eräs merkittävimmistä ▶

Kommentti Professori Matti Leisolan haastatteluun

Tiede ei voi todistaa Jumalan olemassaolosta mitään – ei puolesta eikä vastaan, mutta tieteessä Jumalan käsite on tullut tarpeettomaksi. Luonnon ilmiöt voidaan selittää muutenkin.

Oletamus erityisen Luoja Jumalan tai ns. Älykkään Suunnittelijan olemassaolosta herättää biologisen tietämyksen valossa erikoislaatuisia kysymyksiä. Esimerkiksi sellaiselta Suunnittelijalta tulisi edellyttää mitä merkillisimpiä luonteenpiirteitä, koska 99,999% maapallolla koskaan eläneistä lajeista on kuollut sukupuuttoon.

Leisola ei lainkaan huomaa luonnonvalinnan osuutta evoluutioteoriassa. Evoluutiobiologian mukaan juuri valinta luo informaatiota ja on

mahdollisesti biologisessa luonnossa esiintyvän informaation ainoa lähde.

Evoluutiobiologia ei opeta, että geneettinen koodi ja DNA olisivat syntyneet sattumalta, vaan nimenomaan luonnonvalinnan tuloksena. Nykyisin ajattelemme DNA-maailmaa edeltäneen maailman, jota kutsutaan RNA-maailmaksi. DNA syntyi RNA:sta hyvin pienen kemiallisen muutoksen tuloksena (riboosin 3'-hiileen kiinnittynyt OH-ryhmä pelkistyi vedyksi). RNA-maailmassa RNA-molekyylit toimivat vastavuoroisesti toisten RNA-molekyyliden kahdentumisen katalysaattoreina. Tämä on edelleen luonnossa havaittavissa oleva ilmiö, kun ribotsyymiensyymit toimivat katalysaattoreina. RNA-maailma muuttui DNA-maailmaksi

DNA:n suuremman pysyvyyden tuoman valintaedun ansiosta. RNA-maailmaa edelsi fosfaattimaailma, josta päästäänkin sitten rajatta epäorgaanisen kemian puolelle.

Voidaan luonnollisesti väittää, ettemme koskaan voi saada lopullista ratkaisua elämän synnyn ongelmaan, koska kukaan ei ollut silloin paikanpäällä katselemissa, mutta pitää muistaa, että nykyisyys on menneisyyden avain. Kun kerran nykyisin RNA-molekyylit toimivat vastavuoroisesti toistensa kahdentumisen katalysaattoreina, niin on hyvä syy olettaa, että niin tapahtui myös elämän syntyessä maapallolla.

Petter Portin,
Perinnöllisyystieteen
emeritusprofessori

eurooppalaisista kriitikoista, joka on julkaissut useita tieteellisiä julkaisuja aiheesta. Biologian professori Michael Behen kirja "Darwin'd Black Box" aiheutti todellisen myrskyn. Kirjaa on arvioitu yli 100 lehdessä ja sitä pidetään yhtenä merkittävimpänä kirjana viime vuosikymmeneltä. Lee Spetner on Israelissa asuva juutalainen biofyysikko, jonka kirja "Not By Chance" on hyvin

kiinnostava. Tapasin Spetnerin viime kesänä Helsingissä ja meillä oli hyvin mielenkintoinen keskustelu. Viimeiseksi mainitsen edesmenneen Ranskan tiedeakatemian jäsenen Marcel Schützenbergin, joka jo 60-luvulla kritisoi darwinismia matemaattisin perusteluin. Ennen kuolemaansa antamassaan haastattelussa muutama vuosi sitten hän oli yhtä kriittinen.

8. Prof. Matti Leisola, mikä on tiedettä?

Jälleen vaikea kysymys, johon voisi vastata monin eri tavoin. Kuvaisin tiedettä yrityksenä ymmärtää maailmaa ja ihmistä. Itse ajattelen, että moderni tiede syntyi kristinuskon hallitsemassa Euroopassa ja että muualla se ei olisi voinut syntyäkään. Kristinuskon seurauksena luonto nähtiin järkevän Jumalan luomana; sitä voitiin ymmärtää ja sitä ei tarvinnut pelätä. Moderni tiede on luonteeltaan erilaista. Muutama vuosi sitten evoluutiobiologi Lewontin sanoi, että tiede on absoluuttisesti sitoutunut materialismiin ja Cell-lehden kirjoituksen mukaan tieteen suurin saavutus viimeisen 1000-vuoden aikana on ollut ihmisen vapauttaminen yliluonnollisesta. Tieteestä on tullut ihmisen yritys ymmärtää ja hallita koko todellisuutta itsestään käsin. 1800-luvun fysiikan suuret nerot ajattelivat toisin. Michael Faraday oli pienen Vapaakirkon saarnaaja ja Maxwell sanoi virkaanastujaisesityksessään haluavansa tehdä tiedettä Jumalan kunniaksi. Itse edustan kokeellista tiedettä, joka perustuu toistuvien havaintojen tekoon ja niiden tulkittamiseen. Havainnot ovat kaikille samoja; tulkinta voi vaihdella. Elämän historiaa koskevia havaintoja voimme tehdä vain epäsuorasti ja tulkintoja vaikeuttaa suuri erilaisten oletusten määrä. **f**

Professori Leisola saapuu 18.11. Turkuun luennoimaan opiskelijoille aiheesta "Älykkään suunnittelijan sormenjäljet luonnossa?"

Tilaisuus järjestetään Publicumin luentosalissa 3. tieteellisen tiedekunnan rakennuksessa. Luento alkaa klo 18.30.

Professori Leisola on Turussa kristillisen opiskelijatoiminnan kutsumana. Ajattelet sitten miten vain, tule kuuntelemaan! Tilaisuuden tarkoituksena on juuri herättää keskustelua ja kriittistä ajattelua. Tilaisuus on ilmainen ja kaikille avoin.

Kreationismi eli luomisoppi tarkoittaa uskoa siihen, että maailmankaikkeus ja elämä on luotu jonkin jumalallisen tahon toimesta. Yleensä kreationismi käsitetään vain fundamentalistikristittyjen opiksi, mutta kreationistisia koulukuntia löytyy myös muiden uskontokuntien ääriaineista. Luomisoppiin kuuluu yleisesti evoluutioteorian vastustaminen, usein keinolla millä hyvänsä, sekä omien pyhien kirjoitusten (mm. Raamattu, Koraani) tulkittaminen tarkoitushakuisesti. Toisinaan katsotaan, että omat pyhät kirjat ovat itsessään totuuksia, sillä ne ovat jumalallista alkuperää eivätkä täten voi sisältää väärää tietoa. Tämä johtaa siihen, että kaikki ne tieteen tulokset, jotka ovat ristiriidassa pyhien tekstien kanssa, ovat virheellisiä harhaoppeja. Toisinaan taas luomiskertomuksia tulkitaan nykytieteen valossa ja ne pakotetaan sopimaan yhteen tämän päivän tieteellisten tutkimustulosten kanssa, jolloin tieteen uusimmat havainnot eivät olekaan uusia vaan ne on ilmoitettu jo vuosituhansia sitten jumalan sanan muodossa.

Luomisopin kannattajat eivät voi hyväksyä modernia synteettistä evoluutioteoriaa, koska se selittää elämän kehityksen naturalistisesti. Naturalististen käsitysten mukaan jumaluudet ovat tarpeettomia selitettäessä maailmankaikkeutta ts. maailma on voinut syntyä ilman jumalallista väliintuloa. Kreationistit ja evolutionistit kiistelevät usein näkemuseroistaan, mutta tämä tapahtuu lähinnä kulissien takana

Luomisoppi

Jos joku kertoisi sinulle, että Maapallo on 6000 vuotta vanha ja fossiilit ovat syntyneet vedenpaisumuksessa kuolleista eläimistä, uskoisitko? Entä jos hän samalla väittäisi, että tämä on tieteellisesti todistettu?

Teksti: Palle

johtuen siitä että tieteellisissä piireissä sitä ei pidetä erityisen hedelmällisenä keskustelunaiheena (mikä ei vähiten johdu kreationistien tarpeesta todistella kantaansa tieteelle näkymättömällä, mutta kaikkivoivalla jumalalla, vrt. saunatontut ja joulupukki).

Kreationistien suurimpiin virheisiin kuuluu se, että he pitävät omaa oppiansa tieteenä. Heidän mielestään jokainen evoluutioteoriaan osunut kritiikki merkitsee pisteitä luomisopille, mikä ei tietenkään pidä paikkaansa. Sama kuin väittäisi, että jokainen Mersusta löytyvä vika tekee Ladasta entistä paremman auton. Kreationisteilla voisi olla jotain annettavaakin tieteen kehitykselle, jos he vain olisivat valmiita tarjoamaan vaihtoehdoksi muutakin kuin "God did it!"-argumenttia ja mikä tärkeintä: perustelemaan väitteensä ilman raamatunjakeita.

Tieteen peruspilareihin kuuluu eräs tärkeä ominaisuus: se on itseään korjaava. Väärät havainnot, tutkimustulokset ja johtopäätökset ollaan valmiita korjaamaan ja etsimään tilalle uusia. Luomisoppi ei toimi näin,

sillä uskonnollisen vakaumuksen omaavilla ihmisillä on olemassa pyhät kirjansa, joita ei voi muuttaa, ovathan ne itsensä Jumalan sanaa. Lisäksi peruskreationistit ovat perin kovakalloisia. He käyttävät samoja vanhoja vääräksi todistettuja argumenttejaan vuodesta toiseen syyttäessään evolutionisteja tieteellisestä vilpistä. Esimerkkinä mainittakoon kreationistien kulunein valttikortti eli Haeckelin 1800-luvulla tekemä ihmis- ja kalansikiöiden vertailu, joka todistettiin jo samalla vuosisadalla vääräksi (huom. tietentekijöiden toimesta). Silti tänäkin päivänä aloittelevat "kretsut" käyttävät näitä kestävinä todisteina "evoistien" valheelle perustuvasta opista. Usein kreationistit myös ymmärtävät tahallaan väärin biologiaan kuuluvat peruskäsitteet aina luonnonvalinnasta lähtien. Biologisten termien lisäksi kreationistit eivät välillä tunnu ymmärtävän edes yleisiä fysiikan lakeja, tai ainakaan ilman sitä, että he mielessään vääntävät ne uuteen muotoon, joka ei sovi yhteen evoluution kanssa. Tästä esimerkkinä termodynamiikan toinen pääsääntö, joka monien

ID-kreationismi ei puolusta mitään tiettyä uskontokuntaa. Teorian kannattajalle jää vapaus valita maailman sadoista uskonnoista mieleisensä.

luomisteorian kannattajien mielestä on täysin yksiselitteisesti evoluution estävä luonnonlaki.

Viime vuosina luomisopin kannattajat ovat yrittäneet kohentaa mainettaan kehittämällä ID-teoriaksi (Intellectual Design) kutsumansa opin. Periaatteessa ID-teoria on samaa vanhaa höttöä uudessa paketissa. Eli vanhat kreationistitiedemiehet yrittävät todistaa tieteellisesti biologisen evoluution olevan niin monimutkainen ilmiö, ettei se ole voinut syntyä muuta kuin älykkään suunnittelijan toimesta. "God did it!" on siis korvattu kaiken selittävällä lauseella "Intelligent designer did

it!". Onhan ID-teorialla paljon mediaseksikkäämpi ja tieteellisesti arvokkaammalta kuulostava nimi kuin tylsällä, raamatulliselta kalskahtavalla luomisopilla.

Suomeen älykkästä suunnittelijaa mainostavan opin on lanseerannut lähinnä Teknillisen Korkeakoulun biokemian professori Matti Leisola, joka on avoimesti tunnustava kristitty. Maailmalla kreationistinen tutkimus on pääsääntöisesti kristittyjen lahkojen rahallisesti tukemaa toimintaa, joten nähtäväksi jää millaisiin mullistaviin tutkimustuloksiin suomalaisten jeesustelijoiden rahoilla päästään. **f**

Luettavaa netissä:

- <http://explanation-guide.info/meaning/Creationism.html>
- Mitkä ihmeen kreationistit?
- <http://www.trueorigin.org>
- Kreationistien sivusto
- <http://talkorigins.org>
- Evoluutioaiheinen sivusto, jossa kumotaan kreationistien väittämiä
- <http://www.answersingenesis.org>
- Amerikkalaisten äärifundamentalistien kreationismia kannattava sivusto
- <http://keskustelu.suomi24.fi>
- Suomi24.fi keskustelufoorumilta löytyy ihan oma paikkansa Evo & Krea-väittelylle (Uskonto-osion alta)

Waikka evoluutiotutkijoiden piirissä onkin mielipide-eroja teorian yksityiskohdista, ei se ole mitään verrattavissa luomisteorian kannattajien keskuudessa vallitseviin näkemyseroihin. Kreationistit jakautuvat eri uskontokuntiin joten heidän näkemyksensä asioista ovat vähintäänkin ristiriitaisia. Eri

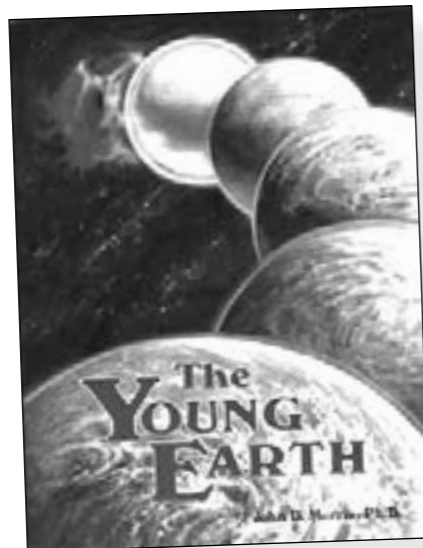
Kreationismin esiintyminen

"kreationistitutkijat" eivät ole samaa mieltä edes maailmankaikkeuden iästä, pyhien kirjojen tulkinnasta puhumattakaan. Ohessa lyhyt lista kreationistien koulukunnista.

1. Vanhan maan kreationistien (OEC, old Earth creationists) mukaan maa on vanha, eikä Raamatun luomiskertomuksen päiviä voida pitää perinteisinä kalenteripäivinä vaan ne ovat väljästi tulkittavissa erimittaisiksi aikaväleiksi, joista ei kaikista välttämättä ole merkintää Raamatussa. Luomisvuorokausi

voidaan käsittää jopa miljooniksi vuosiksi. Vanhan maan kreationistit jaetaan kahteen ryhmään sen mukaan missä vaiheessa elämä maapallolle on ilmestynyt.

1. OEOL (Old Earth, old life), maailmankaikkeus ja elämä ovat vanhaa syntyperää.
2. OEYL (Old Earth, young life), maailmankaikkeus on vanha, mutta

2. Nuoren maan kreationistit (YEL, young Earth creationists) tulkitsevat Raamatun OEOL:ta tiukemmin. Luomispäivät korkeintaan muutamia tuhansia vuosia, elämä ja maapallo nuorta perua (6000-10 000 vuotta vanha). Uskovat että Raamatussa kerrottu suuri vedenpaisumus oli merkittävä maapallon geologiaa ja eläimistöä mullistanut tapahtuma, joka selittää mm. fossiilit ja sedimentit.

ICR (Institute for creation research), organisaatio josta amerikkalainen fundamentalistinen kreationismi 1900-luvun lopulla sai alkunsa.

elämä on luotu vasta viime aikoina (muutamia tuhansia vuosia sitten).

Yhteistä näille on typologinen käsitys siitä, että Jumala on luonut kaikki organismit eri lajeiksi, jotka eivät kehity. Hyväksyvät nykyaikaisen tieteen, mutta eivät modernia biologiaa.

3. Jehovan todistajat, jonka perusti Charles Taze Russell vuonna 1872. Jehovan todistajien oppien mukaan maa on vanha, mutta ihmisiä on ollut maan päällä vasta noin 6000 vuotta. Raamattu on totuus tieteellisissäkin asioissa. Eivät itse katso kuuluvansa kreationisteihin. Opillisesti OEYL:n ja YEC:n välimuoto.

4. Omphalos-kreationistien mielestä maailmankaikkeus luotiin vähän aikaa sitten. Jumala loi maailmankaikkeuden vanhan näköiseksi (ilmeisesti piruuttaan).

5. Adventistit perusti William Miller 1800-luvulla. Raamatun luomiskertomus tulkitsevat kirjaimellisesti, jolloin kukin kuudesta luomispäivästä oli 24 tuntia.

6. ID-kreationismi (Intelligent Design) on Philip Johnsonin, Dembskin ja John Behen aloittama tieteellisempi lähestymistapa älykkääseen luojaan, joka tietoisesti pitäytyy erossa muista kreationistisista lahkoista (ainakin ulkoisesti).

ID-tutkijat perustivat Discovery Organisationin, joka on keskittynyt lähinnä molekyyli-tason biologisiin koneistoihin, elämän syntyyn ja matemaattisiin todennäköisyyksiin. Pyrkivät tieteellisesti todistamaan ettei nykyinen naturalistinen evoluutioteoria ole riittävä selittämään elämän syntyä ja monimuotoisuutta. Kritiikin kohteina pääasiassa monimutkaiset biologiset systeemit kuten veren hyytymisen mekanismi, jotka eivät ole voineet syntyä ilman älykkästä ohjausta.

7. Teistisen evoluution mukaan Jumalan luomistyö toimii evoluution kautta. Hyväksyy suurimman osan nykytieteestä. Kaiken syytä eli Jumalaa ei voi kuitenkaan kokeellisesti todistaa.

8. Evoluutiivinen kreationismi toteaa että Jumala toimii vain ajoittain ohjaten kehitystä.

9. Raelilaiset ovat ei-kristitty lahko, joiden oppien mukaan kaikki organismit ovat toiselta tähdeltä tulneiden avaruusolioiden

Traktaatit

Moni on varmaan joskus törmännyt vanhoihin mummeleihin, jotka jakelevat sarjakuvalehtisiä paasaten maailman syntyisyydestä. Näitä vessapaperiksikin huonosti soveltuvia lämpäkkeitä kutsutaan traktaateiksi. Niiden päällimmäinen tarkoitus on saada lukijansa tuntemaan itsensä täysin moraalittomaksi jumalattomaksi hirviöksi, jolla ei ole enää muuta mahdollisuutta pelastua helvetin tullelta ja ikuiselta hampaiden kiristyksestä kuin ottaa kaikkien kristittyjen sankari, Jeesus, sydämeensä. Luomisoppi kuuluu näiden uskonnollisten ryhmien perusdogmeihin, mikä näkyy traktaattien nyrpeänä suhtautumisena tieteseen ja erityisesti biologiaan. Samalla fundamentalistit koettavat harhauttaa tavallisia kadunmiehiä turvautuen valheisiin ja pelotteluun.

Tunnetuimpiin traktaattien tuottajiin kuuluu yhdysvaltalainen painotalo Chick Publications, jonka julkaisuja on mahdollista lukea myös internetissä osoitteessa <http://www.chick.com/reading/tracts>. Jack Chickin sarjakuvat ovat yleisesti ottaen hausempia kuin Jope Ruonansuun koko tuotanto yhteensä. Vaikka takapuolen pyyhkimiseen tästä paperijätteestä ei ole, ovat ne kuitenkin mitä mainioimpia sytykkeitä takkaan näin syksyn kylminä iltoina.

Lue myös vastine Big Daddy-sarjakuvulle osoitteessa <http://www.freewebs.com/phineasbg/>

Ekologian ja evoluutiobiologian perusteet 3 ov? Ei, vaan amerikkalaisten äärifundamentalistien käsitys yliopistojen biologian opetuksesta. Ote Chick Publicationsin traktaatista "Big Daddy" (©2002 by Jack T. Chick LLC).

valmistamia. Ensimmäisten ihmisten ilmestyminen on 25 000 vuoden takaisen avaruusolioiden visiitin seurausta.

10. Hindulaiset kreationistit uskovat Brahma-jumalan luoneen maailman 281 411 520 miljoonaa vuotta sitten ja elämää sekä ihmisiä on ollut maailman synnystä lähtien. Maailmankaikkeudella on myös loppupiste 31 000 000 miljoonan vuoden päässä.

11. Asenne-kreationismi on ajatussuuntaus joka ei ota kantaa siihen onko evoluutio totta vai ei. Heidän tarkoituksensa on lähinnä kyseenalaistaa nykytieteilijöiden evoluutiokeskeinen asenne ja vastustaa kreationismiin uskoven tieteentekijöiden tekemistä naurunalaisiksi.

USA:ssa tehtiin julistus johon kerättiin sadan evoluutioteoriaa kestäväksi pitävän "huippututkijan" nimet. Tästä villiintyneenä kreationistit julistivat voitonriemuisina evoluutioteorian

olevan kriisiissä ja juhlivat oman teoriasensa menestystä. Sitten Yhdysvalloissa tehtiin laaja gallup-tutkimus, jossa selvisi 480 000 geologin ja biologin mielipide evoluutioteorian

uskottavuudesta. Vastanneista 0,15% eli noin 700 tutkijaa hyväksyi kreationismin. Luomisoppia tukevien tutkijoiden määrä on pieni, mutta sitäkin äänekkäämpi, etenkin rapakon toisella puolella.

ENNEN VEDENPAISUMUSTA AJAT OLIVAT
VAARALLISET IHMISELLE...

Nuoren maan kreationistit uskovat ihmisten eläneen samaan aikaan hirmuliskojen kanssa. Kaikki fossiilit ovat peräisin ennen vedenpaisumusta eläneistä organismeista.

SYNAPSIN

LAULUKIRJA

Hinta 5e

Hae omasi toimistolta!!

IIOROSKOOPIT

Ennustukset ovat voimassa seuraavan Faabelin ilmestymiseen saakka.

Oinas 21.3.-20.4.

Oinas voi kokea jakson alun varsinkin itseä ja omaa arvoa alentavana. Energiapakkauksesi saavat ponnita suurista unelmista. Se on sinulle koti joka tarjoaa taloudellisen turvallisuuden. Jos olet kenttäbiologi, tämä jakso ei ole sinulle suotuisa. Todenäköisyys että ahma puree sinua perseestä on tähtitieteellisen suuri.

Härkä 21.4.-21.5.

Et jätä ketään kylmäksi, koska vetovoimaisena skorpionina valloitat ympäristösi. Jupiter antaa tukea merkillesi pitkälti syksyyn asti ja maantieteessä se tietää tuloksellista, tuotteliasta, rahaa ja menestystä janoavaa otetta. Osaat etiketin ja keskustelet sujuvasti niin siivojien, professorien kuin laitospulaistenkin kanssa.

Kaksonen 22.5.-21.6.

Kaksosta viputtaa Pluto vastamerkissä ja se pitää tiettyä kontrolloivaa otetta päällä vaikka nopeammat taivaan kuviot muuntelevat tätä perustaa jatkuvasti. Käytät sanansäilyä iloisen vilkkaasti ja sinulta kuullaan mehukkaimmat tarinat. Nautit höylällä leikkittelystä. Jos olet labrabiologi, älä aloita garduasi tällä jaksolla, kontaminaatiot vaanivat nurkan takana.

Rapu 22.6.-22.7.

Joulukuussa Venus ja Mars merkissäsi tulevat lähelle toisiaan ja rakkaus ja seksi voivat ujuttautua elämäsi. Saat uuden haasteen erään ihmisen muodossa. Kaiva jostain elintä ottaa se vastaan. Vanhaan ei nyt kannata takertua. Loppujaksosta elämäsi avautuu kuin päivänkakkara auringolle ja monet kiusaavat huolet ja arkinen jyyttäminen jäävät taakse. Jos olet mansan pilttityttö, varo Heikkiä, toistan: VARO HEIKKIÄ!

Leijona 23.7.-22.8.

Viehättävänä ja karismaattisena ihmisenä käänät päät ja viattomat sielut. Koska Pluto tukee merkkiäsi

koko jakson ajan, olet hyvin ottavalla ja ahneellakin tuulella ja katsot ansainneesi jotain merkittävää ja pitkäaikaisesti vaikuttavaa menestystä Synapsissa. Jos olet auskultoiva opekokelas, rehtori antaa sinulle kyytiä!

Neitsyt 23.8.-23.9.

Jos et pidä varaasi, Himo-Fabio iskee ja menetät neitsyytesi. Irtiotto, muutto tai rajumpi pallolaajennusleikkaus elämäsi ovattapetilla. Kaivajostainuusi puoli itsestäsi, Hän ei pidä yllätyksistä. Yksin vain sotket asioita, tai

Vaa'an jaksoa varjostavat rakkaustarinat sekä Pentti.

vähintään teet nollatulosta. Jakso on suotuisa ännän vuoden neitsyt-opiskelijoille.

Vaaka 24.9.-23.10.

Jaksoa varjostaa isoäidin ja nuoren miehen rakkaustarina sekä taiteilija Vermeerin ja piikatytön suhde. Tammikuussa on kamppailtava ihmissuhteiden tasapainon kanssa ja yritettävä löytää keskipakoisille voimille rakentavaa käyttöä ulkomaailmassa. Et ole yhtä byrokraattinen kuin muut kauriit. Jos olet kulttuurimaantieteilijä, jakson puolivälissä vedät kännit ja löydät itsesi seuraavana aamuna Pentin vierestä.

Sorpioni 23.10.-22.11.

Vuoden tärkeimmät kasvuteemat

voivat liittyä pitkäjänteiseen opiskeluun ja uusien asioiden omaksumiseen, varovaiseen ja punnittuun omien rajojen laajentamiseen sosiaalisessa mielessä. Korkeapaine pitää edelleen sään poutaisena ja aurinkoisena suuressa osassa jaksoa. Ystäväsi tarvitsee kannustavia sanoja. Suo niitä, mutta älä innostu liikaa. Kasvifysiologeille jakso tulee olemaan kohtalokas.

Jousimies 23.11.-21.12.

Eipä ole Jousimestä siunattu täysin valoisilla kuvioilla. Laukeat jakson aikana herkästi, ja nuolet osuvat mihin sattuu. Ruumiinavaus merkitsee sinulle kokonaisvaltaista hyvinvointia. Jokin asia saa tunteesi heräämään. Älä hyssyttele niitä, vaan odota, että ne saavat jotain mukavaa aikaan. Jos suoritat luonnonmaantieteen metodiikkaa, Heikki ennustaa, että saat jakson aikana takaapäin.

Kauris 22.12.-20.1.

Jakson alku voi olla hankalin ajankohta koska silloin Merkurius vielä peräytyy ja oppositio Saturnukseen vielä tehostaa nihkeyttä, myöhästymisiä, korjausta kaipaavia tehtäviä. Mielen kyky ei ehkä pääse loistamaan tammikuussa. Älä tee mitään räväkkää uuden tuttavasi kanssa. Jos olet geneetikko, saattaa jakson aikana tapahtua työtaturma banaanikärpästen kanssa.

Vesimies 21.1.-19.2.

Vesimestä kyydittää edelleen Neptunus, joka on saapumassa tänä vuonna merkkisi puolmatkan krouviin. Saat naista/miestä jakson aikana niin perkeleesti. Krapula-aamuja on jaksossa normaalia runsaammin. Kevyempi linja voi taata sen, että hän ei pakene luotasi. Vesimies-pilttien maksalle jakso voi tehdä tiukkaa.

Kalat 20.2.-20.3.

Ei kummempia.

KASTAJAISISSA

Uudet biologit ja maantieteilijät toivotettiin tervetulleiksi Pipsa Lappalainen todistaa.

Teksti: Pipsa Lappalainen

Yliopistonmäelle alkaessa kavuta kummallisen näköistä väkeä sadevaatteiden ja äärimmäisiin mauttomuuksiin menevien päähineiden kera tunnistin itseni valitettavasti yhdeksi heistä. Tiesin jo etukäteen joutuvani lukuisiin koetuksiin tulevan illan aikana, jolloin meistä kaikista biologian ja maantiedon pilteistä kasvaisi muodollisesti päteviä Synapsinkestäviä opiskelija-alokkaita. Osallistujien saavuttua paikalle ylemmät tahot jakoivat kaikkien kauhuksi koko poppoon pienehköiksi sekajoukkueiksi, ja maalasivat ryhmäläisten kasvoihin väreillä vähän eloa pelokkaisiin katseisiimme. Saimme vielä kaiken lisäksi maistiaisia herkullisesta vihreästä hyytelöstä, jonka salaisia ainesosia nautimme myöhemmin myös hieman toisessa muodossa. Näin olimme virallisesti valmiit

aloittamaan koko illan (joillain myös koko yön) kestävästä rastikierroksen, ja uusien suhteiden luomisen kanssakulkijoihimme.

Aloitimme kisan Proffan Asekajuomarastilla ostamalla jokainen erimakuista ja -väristä iljuuamaa, sekä sekoittamalla niistä oikein kunnon soppa ja juomalla seos pilleillä. Oman ryhmäni onneksi joku oli ollut kaukaa viisas ja ostanut Virtasen, jolloin saavissa ollut ruskea litku muuttui energijuoman ansiosta maultaan suorastaan loistavaksi! Hörpittyämme kaiken mahdollisimman nopeasti, pääsimme tuomareiden silmien alta jatkamaan matkaa seuraavalle rastille.

Nostimme tunnelmaa laulaen R-A-K-A-S:ta ja Hevososen jortikkaa, ja kehitimme koreografiatkin tehostamaan esityksemme loistokkuutta. Pyrkimyksenämme oli vaikuttaa pistesaaliimme karttumiseen aina tilaisuuden

salliessa, ja sehän salli. Kaikkialla se ei kuitenkaan riittänyt, ja turvautuessamme salaisen ainesosan ilmaisjakeluun, korruptio pisteidenjakajien kohdalla kukoisti.

Seuraavaksi pääsimme tuottamaan laulua myös raaka kananmuna suussamme, eikä ilmekään värähtänyt vaikka kuori rusahteli ilkeästi vapauttaen (kuulemma)terveysvaikutteista, mutta epämiellyttävän tuntuista limanestettä nieluun. Ahdinkoa ei suinkaan enää lisännyt laulajan etäinen sijainti muuhun ryhmään nähden, jolloin mumisevasta ääntelystä selvää ottaminen vaikeutui huomattavasti. Vasta biisin oikein arvaus vapautti onnettoman tehtävästään ja salli tämän siirtää tukalan tehtävän suusta suuhun -menetelmällä seuraavalle viestijonossa innokkaasti odottavalle.

Lähdimme kohti uusia haasteita, joskin seuraavan paikan löytäminen tuotti uustulokkaille jonkinasteisia ongelmia. Illan jo

KUMIBALLI

perinteikkäissä Synapsin kastajaisissa keskiviikkona 6.10.

hämärtyessä päädyimme pelaamaan kyykkää, tosin melko kehnolla menestyksellä. Tilanteen korjasi pikainen lahjomisepisodi ja olimme jälleen matkalla kohti huippua.

Kapusimme takaisin iki-ihanelle Yliopistonmäelle, mikä oli itse asiassa aika vaativa suoritus ottaen huomioon ajankohdan ja elimistön sen hetkisen biokemiallisen koostumuksen. Saimme kuitenkin pitää hetken levähdystauon ennen suoritusten jatkamista, sillä seuraavana oleva rasti suihkulähteellä oli ilmeisesti niin hauska, ettei aiempi joukkue pitänyt altaassa polskiessaan sen turhempia kiireitä. Kaikki hyvä loppuu kuitenkin aikanaan ja mekin saimme kutsun estradille. Tehtävänä oli siis meloa kumiveneen miniatyyrillä allas päästä päähän, ja kaveri sai auttaa kiskomalla bätskia köydestä eteenpäin. Tehtävää ei suinkaan pitänyt kuivempaan yllättävät vesiangolliset, jotka ryöppöpsivät kisailijoiden niskaan. Valtaosa kisailijoista oli kuitenkin

omaksi onnekseen varustautunut asianmukaisilla suojavaatteilla, ja tavallisten sadetakkien ja kumisaappaiden lisäksi joukosta löytyi myös kahluusaapasta ja märkäpukua. Jos kassinpohjalta löytyi vielä tässä vaiheessa ilmaisjakelutuotteita, saattoi koko tehtävästä päästä livistämään kuivin nahoin.

Pääsimme jatkamaan Purheiluhenkistä meininkiä myös seuraavassa kohteessa, joten oli hyvä että ehdimme hankkia nestetankkausta matkan varrella sijainneesta Puhakasta(kauppa, ei Liisa). Perillä Liljan patsaan tuntumassa suoritimme pukkihyppelytehtävää iloisesti toistemme yli loikkien, ja vaikka touhu saattoi näyttää brutaalilta, kompensoimme tilanteen tyhjentämällä samalla sivistyneesti pullollisen punarypälejuomaa.

Jatkoimme kiertuetta Tuomiorkesteripuiston moottoriurheiluosioon, jossa

turvallisuutemme takaamiseksi kypärää päässä pitäen ajoimme pienellä punaisella muovimopolla, ja tukkihummallutimme itsemme

huijaamalla tasapainokeskusta päältä alas päin pyörimällä. Viestimudossa kisa oli jokseenkin yhtä koheltamista, mutta selvisimme siitä loistavan ajan saattelemalla.

Seuraavaksi siirryimme nolaamaan itseämme keskustan hälinään, kuten vesi-ilmapalloa hajoamiseen asti toisillemme heitellen tai asettamalla epämääräisiksi muodostelmiksi ohjeiden mukaan, milloin mitkäkin ruumiinosat kaverin kanssa kosketuksissa. Välillä toteutus muuttui fyysisten rajoitteiden vuoksi mahdottomaksi, jolloin maantieteilijän oli hyvä vedota tiedonpuutteeseen ja väittää päälään sijaitsevan kämmenessä. Pönkitimme hyvää suoritustamme vielä vakuuttavalla hevosaiheisella revvyllä, joka saikin paljon suosiota.

Kauppatorille päästyämme aloimme saamamme listan mukaan kerätä ympäristöstä vaadittavia asioita, kuten rakastunut pari, parisuhdeneuvo ulkopuoliselta, ilmaislippu, juustohampurilainen, poliisi tai käyntikortti. Valitettavasti toimenpiteeseen käytettävä aika oli rajallinen, emmekä ehtineet täyttää vajaasuorituksen aikaansaamaa tyhjiötä (jälleen kerran)muuten kuin epäurheilijamaisella lahjomisoperaatiolla.

Kävelykadulla odottava koetus kuulosti todellisuutta pahemmalta. Kanannunan pujottaminen toisen vaatteiden alta oli kuin olikin mahdollista toimittaa melko helposti ja kuorta rikkomatta, vaikka aluksi emme tästä vakuuttuneetkaan. Yritimme varoimenpiteenä sulloa munaa kortonkiin (yleensä vahinkoja ehkäisevä vaikutus), mutta yritys epäonnistui munan rikkouduttua ja hajotettua suojan terävillä sirpaleillaan.

Viimeisin, muttei suinkaan vähäisin tehtävä sijaitsi öisellä Teatterisillalla. Tarkoituksena oli avoimesti strippaamalla muodostaa sille mahdollisimman pitkä vaateketju joukkelaisten kantamista pukimista. Kylmästä syysilmasta huolimatta ja voiton kiilto silmissään toiset löysivät itsensä aatamin asusta, ja joku taisi kadottaa housunsakin.

Huviretkemme läheni loppuaan, mutta Asemalle sijoitetut jatkot olivat vasta aluillaan.

Pistesaaaliinsa maksimoimiseksi jokainen joukkue sai vielä yhden mahdollisuuden edustaa itseään parhaalla mahdollisella ohjelmanumerolla, kuten lauluesityksellä tai näytelmällä. Desibelien korkeustasosta huolimatta voittajajoukkue löytyi (Titanic-imitaatio), ja palkinnot jaettiin.

Viimein saavutimme

Synapsikypsyyden ja olimme kaikkien kauhukokemuksien jälkeen valmiit lokeroimaan kokemamme nöyryytykset, ja jatkamaan eteenpäin. Ja nyt hyvät pilttiset, ettehan unohda kohdistaa katseitanne kohti kevään takaisinmaksutapahtumaa, Kostajaisia, sillä saatoimme hävitä tämän taistelun mutta sodan aiomme voittaa! 🏆

Kuva: Joni Väinikka

"Tiesin jo etukäteen joutuvani lukuisiin koetuksiin tulevan illan aikana, jolloin meistä kaikista pilteistä kasvaisi maantiedon päteviä synapsinkestäviä opiskelija-alokkaita."

Taisi olla kello viisi, kun oikeasti rupesi kastajaiset kuumottamaan mielessä. Ei siinä mitään. Näläkä oli perkeleenmoinen ja jotakin oli syötävä, sillä muuten olisi ilta päättynyt jo ennen proffan drinka-mixture rastia. Koitin siinä sitten jonkin aikaa lämmittää kaveria kebabsäikeille, ku omassa jääkaapissa ei näkynyt edes valoa. Lopulta päädyimme kuitenkin hyvin turkulaiseen vaihtoehtoon: Hesemburgeriin.

Klo. 17.30. Fiilistelyä yläasteaikaisen suosikkimusiikin parissa (David Bowieta, Blue Oyester Cultii, Oasista). Pari jäykkää napanderia alle + muutama bischoshoffeni päälle. Vielä viimeinen vilaus peiliin. Ei auttanut edes pieni humala, sillä naama näytti yhtä rumalta mitä aina. Silti viritin optimismin huippuunsa ja muutaman coolin eleen jälkeen sanoin omalle peilikuvulle saman mitä joka baari-ilta: "XXX". (edit. toimitus)

Klo 18.00. Helevetillisten ylämäkien ja uusien kateettomien kuntoilunaloituslupausten jälkeen saavumme yliopistonmäelle. Parin kosanderhuikan ja primitiivisen sotahuudon saattelemalla kaivoin 70-luvun hiihtopipon repustani. Hetken observeituani tilannetta noteerasin monen piltin raahautuneen paikalle. Se toi totta puhuen kivan olon. Itse kastajaisriitti polkaistiin käyntiin jakamalla porukka kuuteen ryhmään. Omalla kohdalla kävi kyllä tuuri, sillä pari lähiökuppilasta tuttua kaveria sattui samaan joukkueeseen. Ennen kun ryhmät laitettiin matkaan, antoivat tutor-tädit ja muut vanhat opiskelijat vähän hyytelöä välipalaksi. Olisivat edes voineet varoittaa et se maistuu samalle kuin Turtles-lima, sillä itse sain oikein kahden lusikallisen edestä sitä scheidee suuhuni. Seitsemäsosan sain kyllä nieltyä, mutta pienen nielun vuoksi osa jäi kurkkuun pyörimään. Niin ja se maku, se oli suoraan sanottuna helevetillinen.

Ryhmissä lähdimme sitten ristiinrasteja. Ryhmähenki kohosi pikkuhiljaa promillemäärän myötä ja siinä sivussakehitimme illan ensimmäisen - ja ainoan, ohjelmanumeron. Maija Hii, Maija Huu... Toivottavasti

"Tanssilattiat ja -pöydät oikein notkuivat can-can-tanssijoiden ja breikkaajien painosta. Muiden yllyttämänä sitä itekin laittoi hitusen jalalla koriasti."

Kuva: Eeva-Mari Jouhilahti

Teksti: Mikko Peltoniemi

kukaan ei muista. Ensimmäisien rastien aikana sattui myös joukkueen kannalta raskain menetys, sillä lahjontaa varten ostettu salmiakkikosander kaatui maahan. Siinä hetken manatessani Primalkon linjausta muovipullojen korvaamisesta lasisilla tajusin myös joukkueen viinasten loppuvan piakkoin. Onneksi pääsimme kuitenkin myöhemmin täydentämään varastojamme. Alkurasteista onnistuneimpana kuitenkin pidinsuihkulähdesetitystä. Ainakin sääennuste omalle katiskanryöstöveneilylleni meni pahasti vikaan, kun kevyen lounaistuulen sijasta tulikin pari tsunamia, hurrikaania ja vieläpä yksi vedenpaisumus.

Proffassa sitten kehiteltiin syksyn kuumien, jokaisen itseään kunnioittavan design ihmisen drinkki. Mahtaakohan edes Sedun palkkalistoilta löytyvä Loposen Ville tarjoilla moista?! Juoman valmistusohje: (pari valkovenäläistä, sidukkaa, lonkkua, spritea ja yks miehekkään kokoinen saunaämpäri) Juoman koostumuksesta vielä sen verran et se näytti ihan joensuulaiselta liskoboolilta ja maistui jopa samalta (Manzanpäivä promo. Kandeelähteä, rekommenderas).

Lopuista rasteista ei sitten olekaan hirveästi lapsille kertomista. Taisi siellä olla jotain vaatejonoa, punaviinipukkihypeä ja nudepotkumopoilua. Tiedä sitten, että oliko mukana myös jokin puutarhanhoitorasti, sillä aamulla

sitä huomasi vaatteiden olevan täynnä takiaisia. Viimeisiin rasteihin kuulunut toritouhu oli kyllä yksi positiivisimmista kokemuksista näissä zembaloissa. Tehtävät olivat antoisia ja haastavia. Jonkin verran piti välillä soveltaa, kas kaalikääräilyttä kun ei snägarimyyjä suostunut vääntämään.

Klo X1,@2. Kuin ihmeen kaupalla sitä päästiin vanhalle asemalle. En tiedä sitä että oliko se myöhässä tulemisen ansiota, mutta eipä kukaan paikalla enää tuntunut ujostelevan. Tanssilattiat ja -pöydät oikein notkuivat can-can-tanssijoiden ja breikkaajien painosta. Muiden yllyttämänä sitä itekin laittoi hitusen jalalla koriasti. Asemalla palkittiin myös onnistunein suunnistusjoukkue. En nyt tähän hätään joukkueen nimeä muista, mutta kys. voittajajoukkue erottui jo olemuksellaan muista, ainakin viimeisen performanssin aikana. Kuulin myös seuraavana päivänä, että jatkoilla oli ollut myös dramatiikkaakin. Kiitos sille tyyppille joka saattoi lähiöbaariystäväni sairaalaan paikattavaksi!

Laitanpa tähän loppuun tällaisen perseennuolentasektion, mutta aiheesta. Jos mä nyt oululaista kaveriani lainaisin niin "Nää oli hyvät billeet". Sitten kiitoksiin. I wanna thank 1) especially meidän ainejärjestöaktiiveja. Teitte tästä bakkanaalista minulle ja monelle muullekin piltille ikimuistoisen!!! Lisäksi big upit kaikille harmaille eminensseille. Niin, ja sen vanhan aseman vuokraus oli kyl peliliike! 🏆

Neiti **Laineen** ensimmäinen nimi on sen verran erikoinen, että ihme on jos ei tähän tule kirjoitus-virhettä – **Nadezda**. Väärinkäsitysten vuoksi hän käyttää kuitenkin useimmin toista nimeään, eli kutsukaa **Veronikaksi**. Veronika on syntynyt vuoden 1984 syyspuolella, ruskan aikaan. Turkuun hän tuli Pyhtäältä, ja biologian hän valitsi alakseen, koska haluaa harrastuksesta ammatin. Tämän salaperäisen tytön harrastuksetkin tukevat alan valintaa: niihin kuuluu mm. marjastus, sienestys, eläinten hoito ja suojelu. Lisäksi välillä on aikaa lukeakin. Veronika ei luopuisi sukista – täytyy todeta, että fiksu valinta, en minäkään luopuisi ainakaan syksyllä! **Mottonaan** tyttö mainitsee "miekerkiän juu..."

Riina Aarrekorpi, 19-v, ihmiseksikin usein määriteltävissä oleva olento, on saapunut Turkuun "kämäiseltä?" Riihimäeltä. Tuutori arvostaa kuitenkin ko. paikkaa, koska Puuhamaa on siellä jossain. Kiinnostus biologiaan heräsi jo niin varhain, ettei hän muista edes syytä. Riina ei omien sanojensa mukaan omaa harrastuksia, mutta projektina syksyn osalta on peruskunnan kohotus (mitä kaikkea se sitten sisältääkään?). Hän on kofeiinin orja, joten sumppia on aina tarpeen tullen saatava. Arvostaa myös nukkumista. Motto: Apinalla on koira. Ei mulla.

Johanna Hohenthal on 21 vuotias nuori nainen, joka on tullut Turkuun Hämeenlinnasta. Johanna on aina ollut kiinnostunut ympäristöasioista, kartoista sekä sen sellaisesta ja on näinollen päätenyt opiskelemaan maantiedettä. Johanna harrastuksiin kuuluu muunmuassa lukeminen ja musiikin kuuntelu. Johanna ei luopuisi sukista, kuulostaan eikä ystävästään, ainakaan ilman vakavaa vastarintaa. Motto kuuluu: Sukula ei ole korvike, vaan itseisarvo.

Helsingistä Turkuun **vanto** on syntynyt vuonna -85. Elisa tottelee (tai mm. nimiä Ellu, Elvis, Elmu ja nostanut Elisaa ja ainakin gekkoihin hän Harrastuksina työllä on tanssi, musiikki ja "sekalainen örvellys", mottona "joka päivä on bilepäivä!" Vauhtia ei siis ainakaan puutu...

Maria-Liisa "Madde" Ylimaa on syntynyt lokakuun kahdeksastoista vuonna 1982 ja hän on tullut Turkuun Vantaalta, Martinlaaksosta. Mantsan Madde valitsi, koska se on ollut hänen pitkäaikainen kiinnostuksen kohteensa. Harrastuksikseen hän kertoo musiikin kuuntelun, filmit ja Puolan. Asioiksi, joista Madde ei luopuisi hän rakkauden, läheisyyden, tilan, vapauden sekä kahvin.

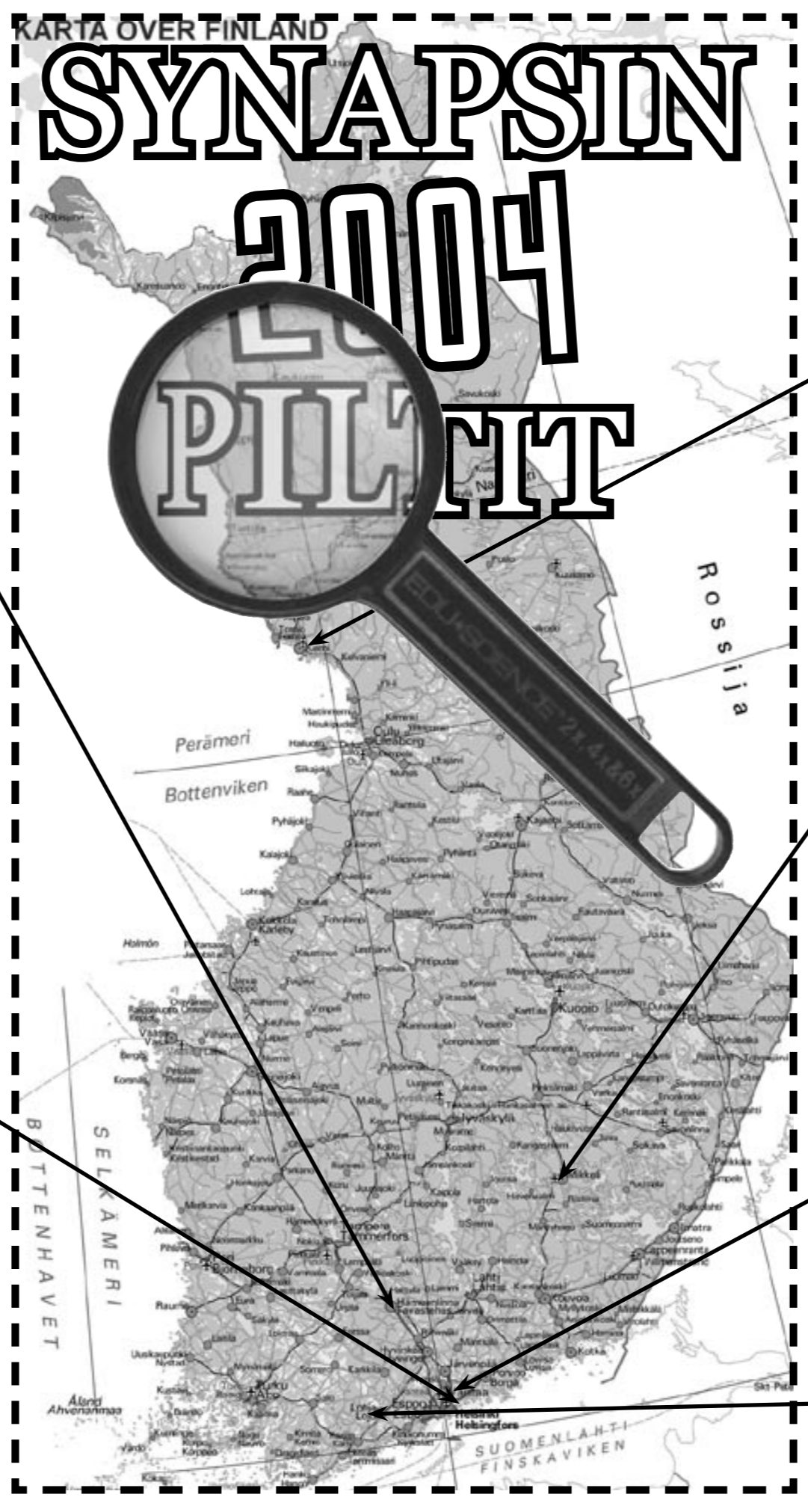
Ilkka Sairanen, 20-v, on kotoisin Vantaalta, mutta saapui keskuuteemme (hie-man jäljessä tosin) suoraan Upiniehen rintaman harmasta. Hänellä oli alun perin suunnitelmassa opiskelu lääketieteellisessä, mutta ei laiskuuttaan jaksanut lukea Galenosta. Siksi siis biologia. Ilkan harrastuksiin kuuluu mm. omien hiuksien takaisin-kasvun katsominen. Hän ei koskaan luopuisi Campbellin 'Biology' -opuksesta (todel-

un tullut **Elisa Kai-** kesäkuun yönä vuonna on tottelematta) myös Ludde. Biologia on aina kiinnostanut lähempää tuttavuutta... © Harrastuksina työllä on tanssi, musiikki ja "sekalainen örvellys", mottona "joka päivä on bilepäivä!" Vauhtia ei siis ainakaan puutu... lukeminen sekä kuntosalilla käynti. Kaverit ovat Jussille tärkeitä, ja mottona kuuluu "parempi myöhään kuin ei milloinkaan".

Anu Hämäläinen on 29-vuotias ja hän on kotoisin Espoosta. Maantieteeseen hän päätyi parin mutkan kautta. Ala on aina kiehtonut ja kiinnostanut. Harrastuksiin hänellä kuuluu mm. lumilautailu ja matkustelu. Anu ei luopuisi elämästä. Motto: mielikuvitus on tärkeämpää kuin tieto.

Espoosta iloksemme tuli **uuden vuoden päivänä** vuonna 1983 syntynyt **Jussi Toivanen**. Jussi on ollut aina kiinnostunut biologiasta, ja lisäys juuri biologian valintaan oli, ettei biologian pääsykokeissa ole erillisiä pääsykokeita. Erityismainintana täytyy sanoa, että Jussi selvitti tiensä Turun biologian pääsykokeista. Ja toinen erityismaininta; armeijansa Jussi kävi pioneerina. Jussin harrastuksiin kuuluu kaunokirjallisuuden

Helsinki-Vantaa -akselilla ennen Turkuun muuttoa vaikuttanut **Heini Pollari** on vuosikertaa 1984. Biologia on kiinnostanut Heiniä pienestä pitäen ja hän voisi omien sanojensa mukaan viettää loppuelämänsä sen parissa. Heinin harrastuksia ovat "irkku", kung fu, lukeminen ja "tarinoiden riipustelu". Tanssi, oma kissa ja synnyinmaa ovat hänelle tärkeitä. Motto: "vain kuolleet kalat uivat virran mukana".

Pieni ja **pieni Eevalampi** Kyrö on kotoisin **Siimes** loikkasi kemiläisen ruusupensaan juurelta iloksemme tänne Turkuun, jonka kadut ja maamerkit ovat varmasti tulleet syksyn mittaan kantapäähän kautta tutuksi. Suurta kriisiä ei Jennyllä tainnut uranvalinnan suhteen olla, sillä luontorakkaus tuli imettyä jo äidinmaidossa. Sormi ei mene tältä piltiltä suuhun ruuvien ja muttereiden kanssa, työkalupakki kun kuuluu neidin vakiovarusteisiin.

Anna Karoliina Harju on syntynyt Suomen itsenäisyyspäivänä vuonna 1984 ja hän on saapunut Turkuun. Etelä-

Mikkelistä punaisesta puutalosta. Pääaineekseen Anna valitsi maantieteen, koska hänen tarkoituksenaan on pelastaa maapallo ja maantieteen opiskelu on sitä ajatellen hyödyllistä. Tällä hetkellä Annan harrastukset ovat kuulemma nollissa, mutta tarkoituksena olisi ryhtyä harrastamaan vaikka mitä hyödyllistä ja hyödyttöä. Neiti Harju ei luopuisi nuk-kumisesta, hammasharjasta, ruuasta, vedestä, ystävästä, löhöilystä jne.

Viheriöiden valloittaja Olli Kannaste on tullut Turkuun Kauniaisista. Golfin lisäksi tämä 22vee tuleva fysiologi harrastaa mm. valokuvausta, musiikkia ja taidetta. Varsinkin jazz on kuulemma lähellä sydäntä. Perusteluksi biologian opinnoille Olli toteaa vastaansanomattomasti: Mikä voisi olla mielenkiintoisempi tutkimuskohde kuin itse elämä?

Noora Seppälä tunnetaan myös lempinimiltä Ronsu, Aroon, Altiisa ja All. Hän on 21-vuotias, Lohjalla syntynyt, Tampereen kautta Turkuun päätenyt tuleva maantieteilijä. Alan hän valitsi, koska se on kokonaisvaltainen ja synteisiin pyrkivä ja koska poikki-tieteellinen ala kiinnostaa. Tällä hetkellä hän ei harrasta mitään kivaa, kunhan jumppailee ja chillaa kaverien kanssa. Hänen olisi kuitenkin tarkoitus jatkaa vanhoja harrastuksia, kuten partiota, nykytanssia ja ratsastusta. Noora ei luopuisi syksystä, eikä salmiakista. Mottona hänellä on, että asioiden on tapana järjestyä.

Heini Heiniken, Hemuli Hepu Alen on 20-vuotias neitokainen Jyväskylästä ja on saapunut Turkuun Joensuuun kautta. Ympäristö- ja kehityksysymykset kiinnostavat Hepua ja hän kokee että biologian ja mantsan tuntemuksen lisäämisellä on mahdollista muuttaa ihmisten asenteita ja tehdä heistä ympäristötietoisempia...? Hemuli harrastaa monenlaista liikuntaa, reissuja kun on rahaa ja kaveri, jonka kanssa lähtee sekä yleistä hengailua. Myös baariympäristö on Heinille tuttua aluetta. Heini ei luopuisi ystävästään, musiikista ja hyvästä ruuasta. Motto: No, kyllä se tästä... asioilla on tapana järjestyä...

Anna Karoliina Harju on syntynyt Suomen itsenäisyyspäivänä vuonna 1984 ja hän on saapunut Turkuun. Etelä-

Mikkelistä punaisesta puutalosta. Pääaineekseen Anna valitsi maantieteen, koska hänen tarkoituksenaan on pelastaa maapallo ja maantieteen opiskelu on sitä ajatellen hyödyllistä. Tällä hetkellä Annan harrastukset ovat kuulemma nollissa, mutta tarkoituksena olisi ryhtyä harrastamaan vaikka mitä hyödyllistä ja hyödyttöä. Neiti Harju ei luopuisi nuk-kumisesta, hammasharjasta, ruuasta, vedestä, ystävästä, löhöilystä jne.

Viheriöiden valloittaja Olli Kannaste on tullut Turkuun Kauniaisista. Golfin lisäksi tämä 22vee tuleva fysiologi harrastaa mm. valokuvausta, musiikkia ja taidetta. Varsinkin jazz on kuulemma lähellä sydäntä. Perusteluksi biologian opinnoille Olli toteaa vastaansanomattomasti: Mikä voisi olla mielenkiintoisempi tutkimuskohde kuin itse elämä?

Noora Seppälä tunnetaan myös lempinimiltä Ronsu, Aroon, Altiisa ja All. Hän on 21-vuotias, Lohjalla syntynyt, Tampereen kautta Turkuun päätenyt tuleva maantieteilijä. Alan hän valitsi, koska se on kokonaisvaltainen ja synteisiin pyrkivä ja koska poikki-tieteellinen ala kiinnostaa. Tällä hetkellä hän ei harrasta mitään kivaa, kunhan jumppailee ja chillaa kaverien kanssa. Hänen olisi kuitenkin tarkoitus jatkaa vanhoja harrastuksia, kuten partiota, nykytanssia ja ratsastusta. Noora ei luopuisi syksystä, eikä salmiakista. Mottona hänellä on, että asioiden on tapana järjestyä.

Heini Heiniken, Hemuli Hepu Alen on 20-vuotias neitokainen Jyväskylästä ja on saapunut Turkuun Joensuuun kautta. Ympäristö- ja kehityksysymykset kiinnostavat Hepua ja hän kokee että biologian ja mantsan tuntemuksen lisäämisellä on mahdollista muuttaa ihmisten asenteita ja tehdä heistä ympäristötietoisempia...? Hemuli harrastaa monenlaista liikuntaa, reissuja kun on rahaa ja kaveri, jonka kanssa lähtee sekä yleistä hengailua. Myös baariympäristö on Heinille tuttua aluetta. Heini ei luopuisi ystävästään, musiikista ja hyvästä ruuasta. Motto: No, kyllä se tästä... asioilla on tapana järjestyä...

Mutkien kautta tuntuva nämä biologian piltit tullevan tänne Turkuun. 22 vuotta syksyllä täyttäne **Anna Paasokin** pysähtyi Ruotsinpyhtäältä tullessaan hetkeksi.

Asta Laari on 19 vuotias neitokainen Valkealasta. Asta päätyi lukemaan maantiedettä koska se tuntuu kiinnostavalta ja tunti pääsykokeirjakin oli tullut luettua yo-kirjoituksiin. Asta harrastaa jumppaa. Terveystyivät, perhe, kahvi, purkka ja niin edelleen ovat asioita joista Asta ei luopuisi.

Noora Seppälä tunnetaan myös lempinimiltä Ronsu, Aroon, Altiisa ja All. Hän on 21-vuotias, Lohjalla syntynyt, Tampereen kautta Turkuun päätenyt tuleva maantieteilijä. Alan hän valitsi, koska se on kokonaisvaltainen ja synteisiin pyrkivä ja koska poikki-tieteellinen ala kiinnostaa. Tällä hetkellä hän ei harrasta mitään kivaa, kunhan jumppailee ja chillaa kaverien kanssa. Hänen olisi kuitenkin tarkoitus jatkaa vanhoja harrastuksia, kuten partiota, nykytanssia ja ratsastusta. Noora ei luopuisi syksystä, eikä salmiakista. Mottona hänellä on, että asioiden on tapana järjestyä.

Oona Virtanen on syntynyt heinäkuun viimeisenä päivänä vuonna 1984 ja tullut Turkuun Laitilasta vuosi sitten. Maantieteen laitokselle Oona päätyi, koska hän kiinnostui lukiossa mantsan laajoista aihepiireistä ja kokonaisuuksista. Harrastuksina Oonalla ovat liikunta (lenkkeily ym.), kavereiden tapailu, elokuvat sekä lukeminen. Oona ei luopuisi perheestään, ystävästään ja tärkeistä muista ihmisistä sekä heidän (ja omasta) terveydestään. Mottona Oonalla on, että "Ei ainartte jaksaa!"

Emilia Luoma on syntynyt lähes kaksikymmentä vuotta sitten Kokkolassa. Turkuun hän tuli kauniista kaksikielisestä merenrantakaupungista Loviisasta. Maantiede on mielenkiintoinen yleisivistävä aine ja maantieteilijä voi tutkia lähes mitä vain tulivuorista väestönkasvuun. Melkein kaikki liittyy jollain tavalla maantieteeseen. Emiliaa kiinnostaa lähinnä kulttuurimaantiede. Hän harrastaa aerobicia, kaupparkean kuorossa laulamista ja oman soittimen saatuaan SoHonorissa töräyttelemistä. Asioista joista Emilia ei luopuisi, hän mainitsee muutamien: perhe, poikaystävä, terveys, ystävät ja elämä. Motto: Elä täysillä!

Sini Mäki on 24-vuotias, jonka matka on kulkenut Taivassalosta (pienestä saaristokunnasta, jossa ei puhuta ruotsia, eikä sinne tarvitse mennä lautalla) Lahteen ja sieltä sitten Turkuun. Sini hankki jo ammatin, mutta maantiede jäi kummitelemaan päähän ja sitä piti sitten vielä kokeilla. Harrastuksiin hänellä kuuluu liikunta, luonnossa liikkuminen, maalaaminen jne. On paljon asioita, joista Sini ei luopuisi, mutta useat sellaiset liittyvät perusasioihin, jotka ovat ihan joka päiväisiä. Motto: Taas yksi projekti aluillaan... Sisulla eteenpäin, että kyllä se siitä lähtee.

Mikko Arttu Peltoniemi syntyi kertomansa mukaan silloin, kun trumpettilahkeet ja ahtaat bleiserit vaihtuivat Suomessa, nousukauden myötä purjehduskenkiin ja pillifarkkuihin eli tammikuun seitsemäntenä päivänä Herran vuonna 1983. Turkuun tämä vetreä nuori mies saapui Seinäjoelta (ranch), käyden matkan varrella kääntymässä Joensuun luonnokautniissa kaupungissa, jota Mikko kuitenkin kuvailee termillä "Arsloch (miksi näin?). Kysymykseen miksi juuri maantiede/biologia, mies vastaa seuraavanlaisesti: "Tykkäsin biologiasta, sisäänpääsy vaikeeta, mantun kautta sisään, mut on se mantukin maistunut." Harrastuksikseen Mikko Arttu mainitsee lumilautailun, pesiksen, neppailun ja oluen maistelun. Lisäksi nuorukainen ei luopuisi kahdesta asiasta eli Fazerin sinisestä, ja ... Mottona Seinäjoen Akateemisen Seuran puheenjohtaja pitää sananpartta: "Jos haluat saada, sun on pakko antaa."

Eva Kallikari on syntynyt tammikuun kolmantena päivänä, 1980 noin kello 09.05. Turkuun Eva on tullut Raumalta liivästi sanottuna melkoisten mutkien kautta ("asuin välillä USA:ssa ja hieman Turussa ja ennen Raumaa Eurojoella, jonne olin muuttanut Raumalta, jonne olimme päätyneet Raisiosta ja sitä ennen asuimme Turussa, ja olen syntynyt Hyvinkäällä, syntymäpaikkani on Järvenpää). Maantieteen, Eua valitsi, koska luonnontieteet ovat aina olleet hänen suosikkejaan.

M a a n - tiedossa häntä kiehtoo sen laaja-alaisuus: maailmaa voi lähestyä vain sen fysikaalisten ominaisuuksien kautta tai voi keskittyä ratkomaan nyky-yhteiskunnan ongelmia. Harrastuksikseen Eva mainitsee iltalenkkeilyn, kävelemällä, kiipeily, melonnan, rullaluistelun, ompelun, valokuvauksen (lähinnä luontokuvauksen) sekä lautailun, finanssipolitiikka huomioon ottaen. Eva ei luopuisi rakkaimmista ihmisistään, opiskelupaikastaan, vähästä omaisuudestaan, elämäntavastaan sekä sanasta joo. Evan motto on, että "Elämä on taianomaista ja hämmästyttävää!"

Elina Kasvi on kaksikymppinen naantallainen. Maantiede, luonto, ulkoilu ja matkustelu on aina kiinnostanut häntä. Harrastuksiin Elinalle kuuluu liikunta, erityisesti lumi- ja vesilautailu, lenkkeily ja jumppaaminen. Hän ei luopuisi mistään hinnasta vapaudesta ja kuolema kuulemma kuittaa univelat! Syntyjään raumalainen 21-v. **Kirsi Reponen** käväisi ennen Turkuun tuloa Tampereella pohtimassa miksi ryhtyä isona. Biologia on kuulemma kiinnostanut aina, mutta kesti oman aikansa keksiä, että se voisi tarjota ihan oikeasti töitäkin (tuttu ilmiö, sanoo tuutori). Kirsin löytää varmimmin ulkoa kävelyiltä, juoksemasta tai pyörien päältä. Mottona on: Elä itseäsi varten.

Anne Lindholm on syntynyt toukokuun kuudentena päivänä vuonna 1984 ja hän on saapunut Turkuun Paraisilta. Mantsan, Anne valitsi pääaineekseen, koska hän pitää sitä kiinnostavana tieteenalana ja lisäksi erilaiset luonnonilmiöt ovat kiehtoneet. Annea jo pikkutyöstä asti. Harrastuksikseen Anne mainitsee elokuvat, laiskottelun, kavereiden kanssa sekoilun ja satunnaisen lenkkeilyn. Perhe on myöskin Annelle asia, josta hän ei luopuisi. Annella ei ole kuulemma varsinaista mottoa, mutta hän heittää että ei kannata tehdä tänään sitä minkä voi tehdä huomennakin.

Seinäjokelainen 22-v. Maria Yli-Renko ehti tutustua Turun lähiseutuun jo Tuorlassa opiskellessaan. Sieltä on takataskussa jo yksi tutkinto, joten uutteruutta tällä piltillä tuntuu riittävän. Turkuun tulossa harmittaa vain ratsastusharrastuksen hiipuminen, hepot kun jäivät Seinäjoelle. Marian motosta voi haistaa oivalluksen onnellisen elämän salaisuudesta: Pitää elää täysillä ja olla tyytyväinen siihen mitä on!

Niina Tiensuu on Aetsän tyttöjä ja kuuluu myös suoraan lukiotosta tulneiden joukkoon. Niina on kiinnostunut luonnosta ja sen hyvinvoinnista. Siksi hän päätti tulla opiskelemaan biologiaa. Niina harrastaa "toivon mukaan pian taekwondo". Myös eläimet ovat hänen sydäntään lähellä ja haaveena on oman koiran hankkiminen. Kunnianhimoa ei ainakaan puutu kun mottokin on seuraava: "Älä yritä parastasi - tee se!"

Syntyjään Kokemäeltä oleva **Hanna Tuominen** on 28-vuotias. Hanna on ennen biologian opiskelua jo ehtinyt kouluttautua luontokartoittajaksi ja ympäristöhoitajaksi. Hannan harrastukset ovat myös luontoon liittyviä. Rakkain niistä on lintuharrastus ja myös lintujen rengastusluvan hankkiminen kuuluu tulevaisuuden suunnitelmiin. Hanna ei luopuisi kissastaan, eikä luonnossa liikkumisesta mistään hinnasta.

Salon suunnalta, ei siis ninkään kaukaa, saapui Biologian pariin **Jenni Pukki**. Tämä reippaan olinen, vuoden 1984 elokuussa syntynyt tyttö on jo tutustunut joihinkin biologian kursseihin viettäessään välivuotta Loimaalla kansanopistossa. Siispä hän välttyi ainakin osalta ensimmäisen vuoden syksyn kurseista - kuten ekologian perusteiden koiloiden konntausretkeltä... Jenni on ollut jo pidemmän aikaa kiinnostunut biologiasta, harrastaa kuvataidetta, eikä luopuisi elämäänsä kuuluvista tärkeistä ihmisistä.

Myös Anskuna tunnettu **Anna Riina Aaltola** on syntynyt 13.1.1983 ja on kotoisin Kiukaista. Biologia on kiinnostanut Anskua yläasteelta lähtien ja hän onkin ehtinyt opiskella sitä jo ennen Turkuun tuloa. Tyttö harrastaa kaikenlaista liikuntaa (mm. lenkkeily, aerobic, kuntosalit, rullaluistelu) ja hänelle tärkeitä ovat ystävät, perhe ja kännykkä (pienää kännykkäriippuvuutta havaittavissa...) Mottona Anskulla on "Mikäs siin sit jos tykkää..."

Biologia kuuluu **Riikka Nurminen** mielestä kiinnostavimpiin kouluaineisiin, ilmeisesti jo yläasteelta asti. Riikka on syntynyt vuonna 1984, melko alkuvuodesta, ja kotipaikkakuntana on Pirkkala. Riikka tulee siis Tampereen lähistöltä, Pirkanmaan lentokenttäpaikkakunnalta. Riikka harrastaa elokuvien katselua, ja oleskelua ystäviensä seurassa. Maaritin tavoin Riikalle tärkeitä ovat perhe ja ystävät. Iloisen ja reippaan biologialun mottona on, että kaikella on tarkoituksensa!

Turun poika, 23v. **Mikko Ellmén** vietti lukion jälkeen pari vuotta sisämaassa opiskellen. Sisävesien sintit eivät tainneet kuitenkaan riittää tämän piltin kalastusvaistolle, vaan veri veti takaisin meriveden vonkaleita pyytämään, ja samalla tänne Turun yliopistoon. Kalastusreissujen välillä Mikon saattaa löytyä urheillemastakin, ainakin satunnaisesti. Mottoa ei ole, eikä tarvita.

19-vuotias **Jenni Mäki-Jouppila** on kotoisin Laitilasta. Biologia on ollut Jennin kiinnostuksen kohteena lukioajoilta lähtien. Hän harrastaa nykytanssia, pianon soittoa ja ratsastusta. Hymyily on tytön mukaan tärkeää, kuten myös perhe ja ystävät joista hän ei luopuisi mistään hinnasta.

J a n n e Helmisaari on 24-vuotias ja kotipaikkana on Yläne City. Hän ei luopuisi mistään hinnasta, ja maantiede on ollut aina se mielenkiintoisin aine koulussa. Harrastuksiin Jannella kuuluu lenkkeily, salibandy, musiikin kuuntelu ja ykkösharrastus, gradun teko. Hän ei luopuisi ystävästään ja terveydestään. Mottona on, pitkä päätyyn ja perään.

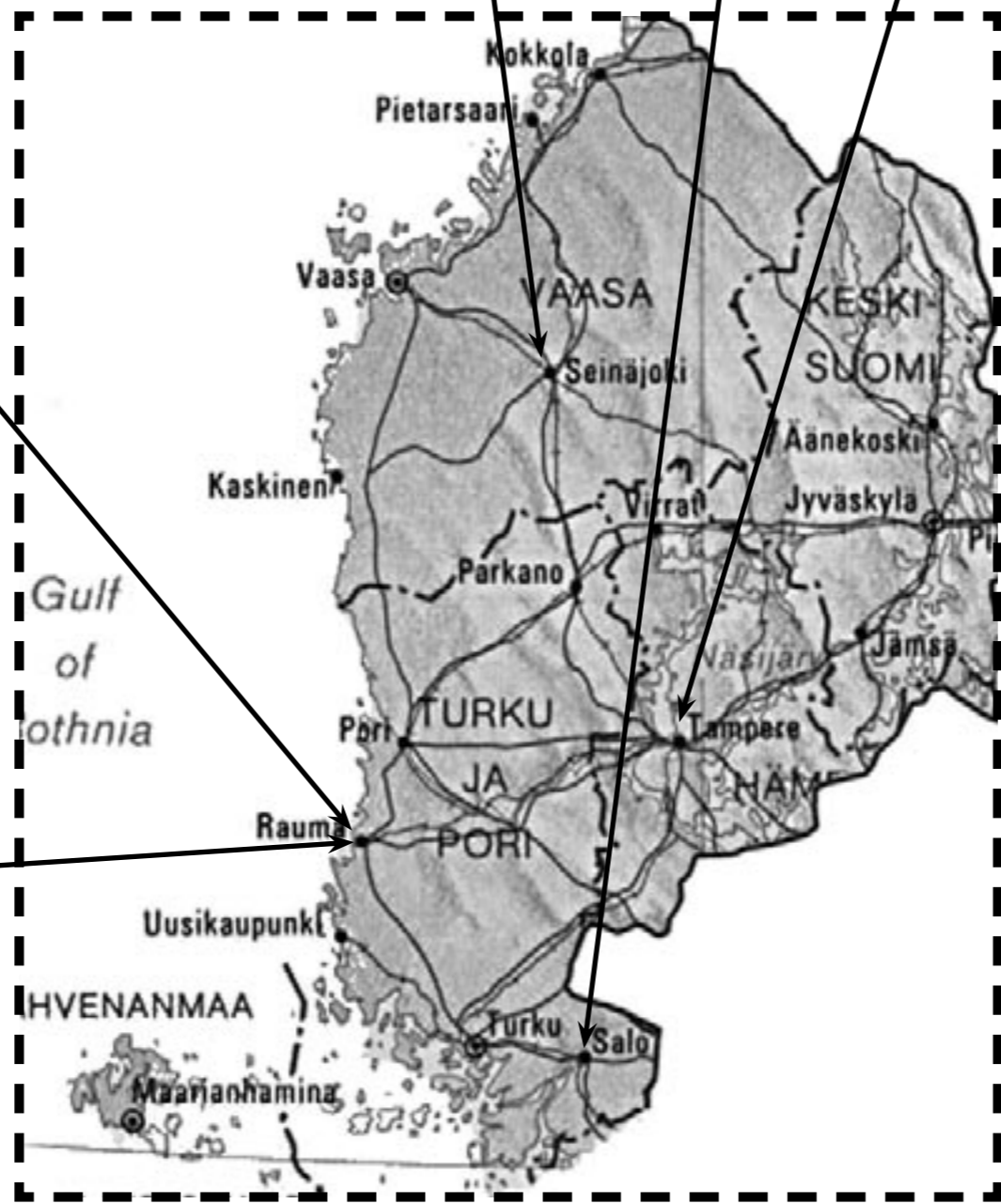
Elina Suvilampi on syntynyt joulukuun kymmenentenä vuonna 1985 ja hän on saapunut Turkuun Ikaalisten City-kylästä (HUOM. 7500 asukasta!). Maantieteen, Elina valitsi, koska hän kasvoi siihen. Harrastuksina Elinalla on liikunta, musiikki, leffat sekä lukeminen. Periaatteet ovat asia, joista Elina ei luopuisi. Mottona hänellä on "O sonho comanda a vida" eli "unelmat johtavat elämää".

Eurajoelta kotoisin oleva, 31.12.1973 syntynyt, **Maria Kemppainen** saapui Turkuun jo 16 vuotta sitten, ja valitsi maantieteen oppiaineekseen ihan mutu-pohjalta, koska se vaikutti kivalta. Harrastuksikseen Maria mainitsee puutarhanhoidon ja suunnittelun, sekä samaan hengenvetoon kertoo, ettei ikinä luopuisi ainakaan miehestään. Mottonaan Mariina pitää nuoruuden sankarinsa kuolematonta viisautta: "Elämä on laiffii."

Mia Saari on 19-vuotias tyttönen "Rymikseltä", eli Rymättylästä. Maantieteen hän valitsi, koska hän piti ajatuksesta, jossa maantiede sijoittuu luonnon ja ihmisen toiminnan välimaastoon, eli mahdollisuudesta päästä tutkaillemaan lähes kaikkea, mitä tapahtuu maapallolla, sen sisällä, sen pinnalla, jopasen ulkopuolella. Mian aika kuluu kotipuoleessa kahden islanninhevosen hoidossa ja ratsastelussa. Vapaa-aikaa täyttävät myös lukeminen ja monen monituiset liikuntalajit potkunyrkkeilystä vesijumppaan. Mia ei luopuisi mistään hinnasta asioista, joita oppii ja kokee luonnossa, erityisesti kauniissa saaristossa ja eläimiltä. Hän ei

myöskään luopuisi 24-jalkaisesta pehmolelustaan, joka on matkustanut mukana Välimerelle asti. Mia ei myöskään luopuisi omenahun juomisesta. Motto: Mitä ikinä ryhdytkin tekemään, tee se niin hyvin ettei tarvitse jälkepäin katua, koska yritit parhaasi. (Biletksen jälkeiset aamut ovat kuitenkin poikkeustapauksia.)

Lotta Tunturi, 20-v, on kotoisin sieltä, missä Rölli säikäyttelee lapsia, ja missä Simo Frangen kompastuu rotwalliin matkalla Artur-talolle. Siispä juurikin Tampereelta. Hän kommentoi innostumistaan biologiasta seuraavalla tavalla: "No kun mä oon ihan monttu auki siitä kuinka nerokkaasti tää elämä onkaan järjestäytynyt". Lotta harrastaa musiikkia, sitä kuuntelemalla sekä itsekin laulamalla. Harrastuksiin kuuluu myös omiin ajatuksiin unohtuminen, hassuttelu, ajoittainen seinien tuijottelu, erinäinen värkkäily, sekä tilaisuuden tullen armoston jammailu. Hän ei ikinä luopuisi arjen tuomista pienistä iloista. Motto: Pieni hulluus on aina tervettä!

Elisa Lahtela, 20-v, on kotoisin Piikkiöstä. Biologia on kiinnostanut häntä jo pienestä pitäen. Elisan harrastuksiin kuuluu kaikenlainen urheilu ja aktiivinen ulkoilu. Hän omaa myös taiteellisia kykyjä, joita pidetään yllä piirtämisen avulla. Elisa ei ikinä luopuisi mielikuvituksestaan. Motto: "Pää pilvissä ja jalat tiukasti maassa."

Sini Koivaara on identiteettikriisistä kärsivä nainen Salosta. Sini on syntynyt joskus '70-luvulla ja on päätenyt Salosta Turkuun usean mutkan kautta. Sini päätyi opiskelemaan maantiedettä koska lähes kaikkea muuta on jo kokeiltu ja maantiede tuntui vihdoin ja viimein omalta jutulta. Sinin aika kuluu enimmäkseen lapsenhoidossa, mutta harrastuksiin kuuluu myös radioamatööritoimintaa, bändisysteemit, hengailu, lukeminen ja ajattelu. Sini ei luopuisi luovasta hulluudestaan, ystävästään eikä pojastaan. Motto: Tartu hetkeen.

Anssi Susilahti on vuoden 1983 syksyllä syntynyt raumalainen. Tosin jo viime vuosi meni Turussa, ammattikorkeakoulun puolella opiskellessa. Anssi on ollut jo pienestä kiinnostunut eläimistä, ja jo varhain muutenkin kuin vain rapsutusmielessä. Eläinbiologian linja vaikuttaakin tästä nuoresta miehestä kiinnostavalta. Anssilla on myös huomattavia musiikillisia taipumuksia; harrastuksiin kuuluu mm. jazz-musiikin kuuntelu, sekä monien soittimien (kuten kontrabasso ja saksofoni) tröötääminen.

Pia Pyykkö, 23-v, on alun perin Tampereen yliopiston "villiestä" opiskelijakuvioista, mutta saapunut tänne JOO:n myötä. Hän haluaa ymmärtää tämän pikku-planeettamme tapahtumia, joten oikeana ratkaisuna on luonnollisesti ekologia. Pia harrastaa monipuolisesti kaikenlaista liikuntaa, vähän sitä sun tätä. Hän ei koskaan luopuisi auringonpaisteesta, saduista ja yöelämästä (ts. auringonottoa satukirjan parissa ja sitten bilettämään?). Motto: "Better to burn than fade away..."

Lounais-Hämeestä, Jokioisilta tarkemmin ottaen tulee seuraava biologian pilttimme. **Sanni Kankaanpää** on vuonna 1984, kesällä kesää syntynyt tyttö, jonka hieman hiljainen ulkokuori voi hyvinkin kätkeä sisälleen monia muita piirteitä – kuka tietää?? Biologian Sanni valitsi alan kiinnostavuuden vuoksi, harrastuksetkin saivat liittyä biologiaan, vaikka ei kerroakaan mitään erityistä harrastavansa. Perhe ja ystävät ovat Sannillekin tärkeitä, ja unelmoinnista tämä tyttö pitää. Mottona nimittäin on, että "aina pitää olla unelmia".

Jonna Sinkkonen kuuluu Turun alkuperäisväestöön ja on syntynyt lokakuussa 1983. (Hyvää vuosikertaa siis t. tuutori) Biologiassa Jonnaa kiinnostavat erityisesti laboratoriommat ja myös terveyden biotieteet ovat vielä harkinnassa. Jonna harrastaa taekwondo (enemmän tai vähemmän aktiivisesti). Vapaa-aika, perhe ja kaverit ovat Jonnalle tärkeitä.

20-vuotias **Miia Alinikula** on paljasjalkainen turkulainen. Urheilu on lähellä tämän piltin sydäntä – aerobic ja pilates kuuluvat ympäri-vuotisiin harrastuksiin, ja kesäisin hän päästää tenniskentillä pienen sisäisen Steffi Grafinsa irti. Kun aikaa riittää, Miia kirjoittelee kirjeitä ystävilleen – mahtaisiko tässä olla Synapsin tuleva ulkomaankirjeenvaihtaja? Mottona on: Älä nuolaise ennen kuin tipahtaa.

Maria Vapaavuori on turkulainen 19-vuotias maantieteen opiskelija. Maria on jo pienestä pitäen ollut kiinnostunut maantiedosta. Harrastuksiin kuuluu jumppa. Maria ei luopuisi Turusta.

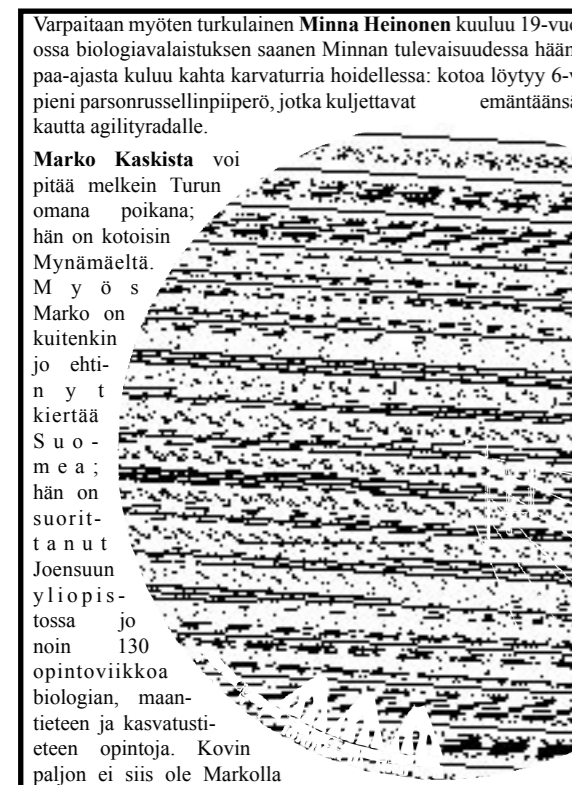
Anniina Lindroos on ehtinyt nuoresta iästään huolimatta jo kiertämään Suomea; Vuoden 1982 toukokuussa syntynyt Anniina on nimittäin kotoisin Turusta, mutta on jo ehtinyt opiskella 90 opintoviikkoa Oulussa. Muun muassa Oulun biologian laitoksen kenttärussit tuli käytyä, ja siinä ohessa vietettyä hieno kesä Oulangan (vai Puolangan, öh...Tuo Pohjois-Suomen maantiede On hakusessa!) kansallispuistossa. Etelä-Suomi kuitenkin kutsui takaisin, vaikka Oulukin pohjoisesta sijainnistaan huolimatta oli kuulemma ihan mukava paikka. Tätä näitä vaaleita hiukset omaavaa ekologia on biologia kiinnostanut pienestä asti, ja luonnossa liikkuminen kuuluu harrastuksiinkin. Harrastuksia löytyy myös useita muita, mm. ratsastus, pyöräily, laskettelu, uinti sekä lukeminen. Liikunnallinen tapaus tämä Anniina siis! Liikuntakyvystä hän ei luopuisikaan. Mottona hänellä on, että "hymy piristää päivää", ja mottoaan hän toteuttaa käytännössäkin=)

Varpaitaan myöten turkulainen **Minna Heinonen** kuuluu 19-vuotiaana pilttien kuopuksiin. Luki-osa biologiavalaituksen saanen Minnan tulevaisuudessa hämmäyttää ura ekologina. Iso osa vapaa-ajasta kuluu kahta karvaturretta hoidellessa: kotoa löytyy 6-vuotias monirotuinen hauva sekä pieni parsonrussellinpiiperö, jotka kuljettavat emäntäänsä lenkkipoluilta koulutuskenttien kautta agilityradalle.

Marko Kaskista voi pitää melkein Turun omana poikana; hän on kotoisin Mynämäeltä. Myös Marko on kuitenkin jo ehtinyt kiertää Suomea; hän on suorittanut Joensuun yliopistossa jo noin 130 opintoviikkoa biologian, maantieteen ja kasvatustieteen opintoja. Kovin paljon ei siis ole Markolla enää opiskeltavaa Turussa, mutta suunnitelmissa on tehdä mm. kasvifysiologian tutkijan opinnot, sekä lisää maantieteen opintoja. Marko on syntynyt vuonna 1982, ja kokenut kiinnostusta kasveihin ja luontoon yleensä jo pitkään. Harrastuksiin tällä hyvin iloisella huumoriveikolla kuuluu mm. kalastus, veneily ja uinti. Kesät ovat Markolle tärkeitä: niistä hän ei luopuisi. Myös lomat taitavat olla merkityksellisiä, sillä mottonaan hän mainitsee "loman jälkeen hämmötää jo toinen loma". Lopuksi täytyy todeta, että kun puhuu Markon kanssa, niin tulee poikkeuksetta hyvälle päälle – huolimatta siitä, kuinka huonolla päällä alkuun olit!

Turkulaissa elokuun il-tahämärässä vuonna 1984 ilmestyi maailmaan **Pipsa Lappalainen**, jonka perusluonteeseen kuuluneet utelisuus, koska synnä bilsan valintaan on, että se antaa paljon vastauksia. Liikunta ja kuvataide ovat lähellä sydäntä, oman kultanuppulin ohella. Pipsa on Annan kanssa eri mieltä nukkumisen tarpeellisuudesta, sillä hänen mottonsa kuuluu: Kuolema kuittaa univelat.

Marko Kaskista voi pitää melkein Turun omana poikana; hän on kotoisin Mynämäeltä. Myös Marko on kuitenkin jo ehtinyt kiertää Suomea; hän on suorittanut Joensuun yliopistossa jo noin 130 opintoviikkoa biologian, maantieteen ja kasvatustieteen opintoja. Kovin paljon ei siis ole Markolla enää opiskeltavaa Turussa, mutta suunnitelmissa on tehdä mm. kasvifysiologian tutkijan opinnot, sekä lisää maantieteen opintoja. Marko on syntynyt vuonna 1982, ja kokenut kiinnostusta kasveihin ja luontoon yleensä jo pitkään. Harrastuksiin tällä hyvin iloisella huumoriveikolla kuuluu mm. kalastus, veneily ja uinti. Kesät ovat Markolle tärkeitä: niistä hän ei luopuisi. Myös lomat taitavat olla merkityksellisiä, sillä mottonaan hän mainitsee "loman jälkeen hämmötää jo toinen loma". Lopuksi täytyy todeta, että kun puhuu Markon kanssa, niin tulee poikkeuksetta hyvälle päälle – huolimatta siitä, kuinka huonolla päällä alkuun olit!

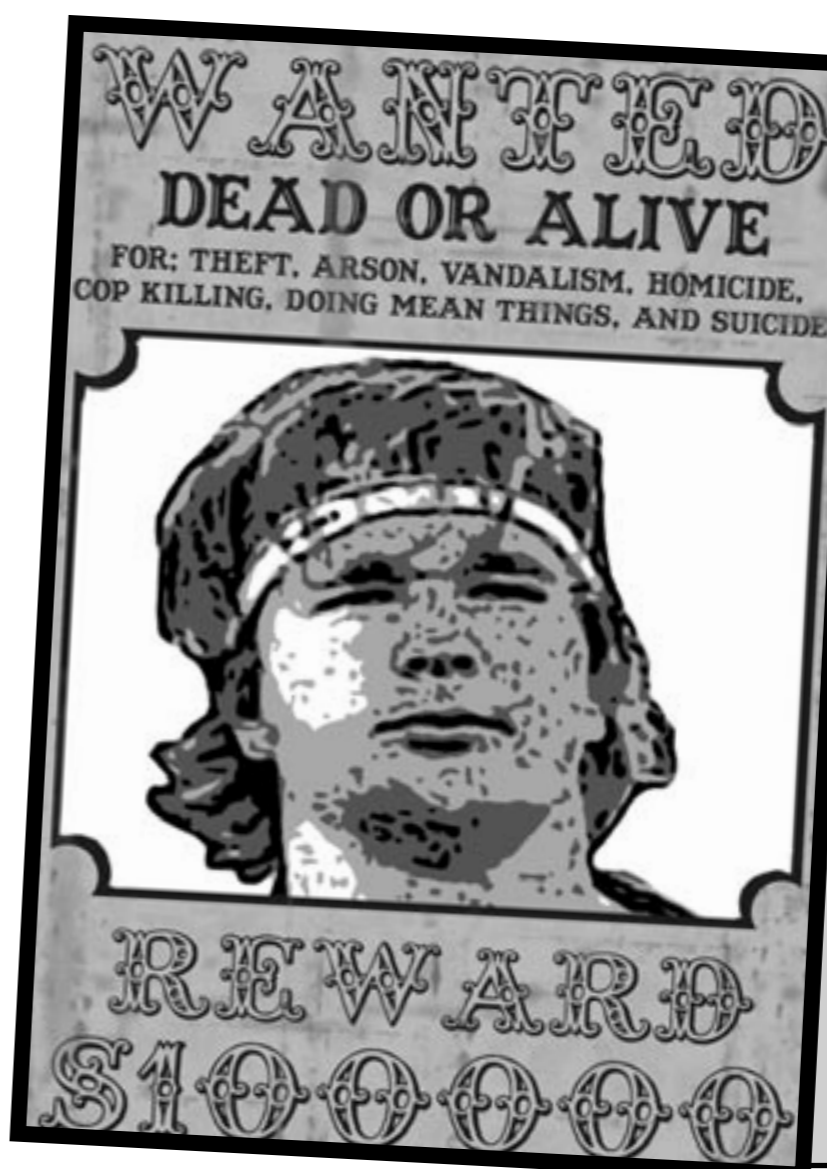
Näkökulma:

Heikki Heinonen

Tapahtui 4.11.2004 torstaina. Hurja tarina tiedos. Paljastuksia jne. Iltä alkoi Klimatologian luentojen jälkeen 15.45 vitutti ja tieto oli mennyt yli hilseen. Puhuttiin Föhn-ilmiöstä ja perkeleeseen pilvityypeistä. Ehkä musta ei sittenkään tule ilmastogurua. Luennolla mukana oli Micke "Kukkonne". Siirryttiin työntekijöiden vaikutuksesta Proffaan saatana vittu. Proffaan oli mukaan houkuteltu "viaton tyttölapsi" Tuuli-Maija. Proffassajuotiinniinsaatanastioluttaja Hegentarjoamiasalmareita. Känniolijoalullaan. Tämän jälkeen homma riistäytyi käsistä. Mentiin toimistolle "ryyppää". Ostettiin 3kpl sixpackia. 20.37 Skigu ilmestyi vampyyrikuteissa. Juotiin lisää. Kuunneltiin tulevaa Seili CD:tä. Matkalle lähdettiin kohti vampyyribileisiin. Siellä oli friikkejä ja pakenimme paikalta. Skigu jäi örisee sinne. Ostimme lisää kaljaa Rällältä perkele vittu. Ja Hesellä käytiin ostamassa kuivia ranskalaisia saatana. Menimme toimistolle ryyppäämään. Sitten Tuuli-Maija lähti vampyyribileisiin. Vedimme olutta ja poltimme sikaria toimistolla (no ei vaiskaan). Sitten sammuumme ja puhuimme pilvityypeistä mm. Altostratuksesta. Eli tällaista voi olla opintopiiri. Hyvää yötä lapsukaiset!!

Edellinen kirjoitus oli ilmaantunut päätoimittajan sähköpostiin perjantaiamuna 5.11.2004.

Lyhyesti:

Synapsin Ahvemanmaan excursio (9.-10.10.2004) kulminoitui ikävään välikohtaukseen ei-synapsilaisen matkalaisen piestyä paikallisen hotellin johtajan/semijulkiksen sairaalakuntoon.

Välikohtaus sai alkunsa pieksuttajan kadotettua matkalla mukana olleet ystävänsä, jonka jälkeen hän tiedusteli heidän olinpaikkaansa televisiotuvassa lauantai-iltaansa viettäneeltä hotellinjohtajalta. Johtajan puutteelliset tiedot muiden reissaajien menoista eivät ilmeisesti miellyttäneet ystävänsä kadottanutta miestä, sillä hänen seuraava tiedustelunsa löysi paikkansa nyrkin muodossa johtajan silmäkulmasta. Synapsilaisten pikainen ja suorastaan sankarimainen toiminta pelasti hotellinpitäjän suuremmilta vammoilta ja hän selvisikin päällekkäyksestä vain muutamalla tikillä. Pahoinpitelevä reissaajakin selvisi hyvin vähällä: julkisjohtaja tyytyi pelkkiin sairaalakulujen korvaukseen.

Reissu sujui muuten perin rattoisasti. Ilmojakin piteli.

Lähde: STT (Synapsin tietotoimisto)

NORSUNAARAAN MATKASSA

Maisteri Saikkosen ensimmäinen novelli julkaistaan nyt Faabelissa yksinoikeudella. Tämä eroottinen novelli sisältää voimakkaita kohtauksia, jotka saattavat olla haitallisia no life-porukalle.

Teksti: Maisteri Saikkonen

Turvotus ei laske. Jomotus vie elosta sen parhaan terän saaden ihmisen kokemaan itsensä vaivaiseksi vastakappaleeksi koko paikallispopulaatiota vastaan. Tapeltua tuli taas. Erikokoisia ja erilaistuneita yksilöitä tulee olemaan ja on kaiken aikaakin itse kunkin lähiympäristössä ja siihen olisi pystyttävä sopeutumaan, mutta joskus, etten sanoisi jopa joka

”Nainen vaatii saada tarjota itselleni jotain vatsan täytettä äskeisen ulos karanteen kaalisopan tilalle ja suostun siihen sen kummemmin vastaan panematta.”

kerta sellaisen kohdatessaan se on aina äärettömän hankalaa. Kuten...

Normaali päivä normaaleine naamutoimineen kaikkineen. Puoli kahdentoista maissa traditionaaliset aamupaskat suoritettuani olin valmistautumassa lähtemään pääkaupunkimme keskustan lukuisista baareista erääseen jonka olin valinnut vakituiseksi aamupalapöydäkseeni ja olin juuri saamaisillani 800 metrin kävelystä väsähtäneen vartaloni baarijakkarakalle, kun

kaveruksen silmälasien verhoamat pöllönsilmät jo puoliksi vatsahappojeni sulattamilta kaalikeiton sulokkaan tuoksuvilta ainesosilta. Tässä vaiheessa katsoin parhaaksi jättää jo mielessäni nauttimani aamunavausateriani,

”Lakritsipatukkaa ahmiessaan nainen kertoo mustan olevan erinomaista jälkiruokaa mutta ei valkoisessakaan kuulemma mitään vikaa ole. Naarasnorsu kysyy olenko valmis siirtymään jälkiruokaan...”

joka koostuu lähinnä nesteistä, odottaamaan parempia aikoja baarimikon huomaan ja siirtyä mahdollisimman ripeästi ulkotiloihin, joissa saattaisin pystyä soluttautumaan väkijoukkoon suht mattimeikääläisen näköisenä kaverina ja onnistuisin välttymään nyrkkeilijäkaverusten käsittelyltä. Kehittämäni suunnitelma ei kuitenkaan päässyt kehittymään niin pitkälle sillä tämä norsunaaraan olinen tyyppiä ei ollut kovinkaan yksinkertaista tyyppiä vaan arveli aivan oikein karkuun päässeen kaalikeiton perimmäiseksi syyksi oman ulkoisen olemuksensa ja tästä hän myös tuli minulle henkilökohtaisesti ilmoittamaan. Nyrkkeilijätkin nousivat tuoleiltaan ja rumaäänisesti sanailen he tulivat ja ottivat retongeistani tiukan otteen ja olin jo henkisesti sekä fyysisesti valmistautumassa paskantamaan alleni kun tämä naaraspuolinen Goljat avasi roosalla värillä maalamansa suunsa ja jyrisi: ”Antakaa olla pojat, minä opetan tän sällin huomioimaan tyylikäämmällä tavalla rehevän naisen kun sellaisen näkee! Jättäkää tää poikanen minulle ja menkää nyt herran isä sentään peseytymään ja hinkatkaakin kunnolla tuo moska pois ennen kuin tuutte tänne takaisin.

Naisiltahan menee kaikki halut.”

En tiennyt pitäisikö olla helpottunut vai ei sillä kyllä tämän naisenkin ruumiinrakenteella saisi todella pahaa jälkeä vaikka hän ei todennäköisesti nyrkkeilijätaustaa omaakaan. Norsunaaras mätkimisen sijaan istuutuinkin viereiselle jakkarakalle ja imaisee persettänyt käyttäen koko jakkaran sisäänsä vieläkin täydellisemmin kuin edellisellä kerralla istuutuessaan ja alkaa juttelemaan kanssani lähes ystävälliseen sävyyn hieman toruen käytöstäni ja kertoillen että kyllä isotkin naiset ovat naisia ja että tulen sen vielä huomaamaan. Nainen vaatii saada tarjota itselleni jotain vatsan täytettä äskeisen ulos karanteen kaalisopan tilalle ja suostun siihen sen kummemmin vastaan panematta. Samassa nainen pyytää baarimikkoa tilaamaan taksin ja vetää minut kädestä kiinni pitäen ulos. Ulkona nainen kertoo silmät kiiluen tarjoavansa minulle sellaiset herkut että muistan ne tarjoilut loppuikäni ja lopuksi hän hytkäyttää itseään minua vasten lonkallaan ja kaadun polvilleni katuun. Taksi saapuu samalla ja norsunaaras tarraa taas käteeni ja vetäisee Mersun takapenkille kanssaan ja naurahtaa taksikuskille osoitteen sanomisen jälkeen jotain nyky-ajan miehistä hytkyen samalla päästä varpaisiin ja saaden sen tartumaan minuunkin sillä olemme aivan liki.

Naaraan asunnolla silmiini pistää kaksi asiaa. Todella jättimäinen keittiön ruokapöytä sekä aivan valtaisa valurautainen vähintään neljälle normaali kokoiselle ihmiselle riittävä sänky. Nainen käy heti koko keittiönsä yhden seinän vievän jääkapin kimppuun ja asettelee jättimäisen ruokapöytänsä kukkuroilleen erilaisia herkkuja. Paistia, kermaperunoita, kanaa, suklaata, jäätelöä, sipsejä, pizaa, leikkeleitä, leipää, viiniä, olutta, votkaa, karamelleja. Nainen pahoittelee ettei kaalisoppaa ole tarjolla, ehkä ensi kerralla sitten. ”Mitä ihmettä se oikein kuvittelee?”, ajattelen. Tuskin tulen toista kertaa vaikka tarjoilut ovatkin kieltämättä aivan loistavat.

Syötyämme, ja tultuani täyteen lähinnä katseltuani naisen syömistä, joka oli kyllä nautinnollisinta ruokailua ▶

jota olen koskaan nähnyt, ja kuunneltuani naisen esitelmöintiä naisvartalonerilaisesta arvostuksesta eri aikakausina erilaisin kriteerein hän sanoo nautittuaan pääruoasta haluavansa nauttia myös jälkiruoasta yhtä paljon. Lakritsipatukkaa ahmiessaan nainen kertoo mustan olevan erinomaista jälkiruokaa mutta ei valkoisessakaan kuulemma mitään vikaa ole. Naarasnorsu kysyy olenko valmis siirtymään jälkiruokaan ja sanoessani olevani aivan täynnä ja haluavani vain sulatella rauhassa loistavan aterian hän naurahtaa ja hytkäyttää itsensä tuolista luokseni sanoen: ”Minulla ei ole vielä kaikki paikat täynnä mutta saat toki olla aivan rauhassa, minä hoidan jälkiruokailun kyllä itsekin.”

Samassa nainen taluttaa minut jälleen kädestä pitäen valurautaiseen sänkyyn ja mitään kysymättä riistää minulta housut samalla ahnaudella kuin ruokapöydässä riisti kanalta nahan. Naaraan käydessä kiinni vehkeeseeni ajattelen häntä ensi kerran naisena, jonka kanssa voisi harrastaa seksiä hänen kiloistaan huolimatta, sillä ote on niin vaativa ja erotiikkaa täynnä oleva, että erektio syntyy alkusäikähdysten jälkeen ennätysajassa. Tässä erektiivisessä tilassa mieleni alkaa jo odottaa että naisen ravintolassa niin vastenmielinen perse imaisisi minut sisäänsä samoin kuin se teki baari jakkarallekin pariin otteeseen ja tunnen ensikerran naisen edessä myös jonkin asteista riittämättömyyden pelkoa. Ennen riisuutumistaan ja päälle käymistäni nainen kuitenkin ahmaisee kädessään odotuksesta värisevän patukkani suihin ja juurtajaksain pussejani samalla puristellen ja imien sitä lujemmin ja samalla kuitenkin hellemin kuin kukaan koskaan. Joudun taistelemaan tosissani pussieni pohjalla kytevää räjähdystä vastaan ja vaikka nautinkin suunnattomasti niin toivon että norsunaaras lopettaisi imemisen ja kahmaisisi minut ihanaisen valtavan perseensä keskelle etsimään sieltä hänen lemmen onkaloaan. Lopulta nainen nousee sängyltä mutta vain riisutuakseen ja täyttääkseen unelmani istuutamalla päälleni koko valtavan kehonsa voimalla. Lisääntymiselimeni löytää vaivatta naisen vastaavan litimärän elimen ja yllätyksekseni se tuntuu täysin erilaiselle kuin

mikään aiemmin kokemani pillu. Sen pehmeys, lämpö ja ei niinkään tiukkuus vaan täyteläisyys yllättää totaalisesti ns. pikkupilluihin tottuneen vehkeeni. Ehdin kuitenkin nauttia norsunaaraan lähes kokonaan vartaloani ympäröivästä perseestä ja täyteläisen emättimen antamasta kokonaisvaltaisesta hyvänolon tunteesta vain kotvasen sillä ovi käy eteisessä. Emme kumpikaan kuule sitä ajoissa vaan jatkamme toistemme vartaloista nauttimista kunnes tulija on aivan vieressämme. Samalla ymmärrän mitä nainen tarkoitti höpistessään jälkiruokan yhteydessä jotain mustan ja valkoisen eroista. Tulija on valtavan kokoinen ja jossain vaiheessa jo täysin itsensä riisumaan kerinnyt afro-amerikkalaisen rodun priimaedustaja mitä ainakin vehkeen kokoon ja ihon tummuuteen tulee. Nyt nainenkin huomaa tulijan ja pyytää meitä vaihtamaan paikkaa keskenään. En tahtoisi millään poistua norsunaaraan ruhon paineen alta, mutta ymmärrän toki olla panematta vastaan tässä tilanteessa ja nousen seisomaan pettyneen näköisenä lemmiskelynsä kiihkeästi aloittavan parin vierustalle. Ehdin olla vain muutaman sekunnin sivustakatsojana kun nainen huikkaa läskien läiskeen ja voihinnan keskeltä: ”Hyppää selkään vain kaalari-poju, kyllä tässä tytössä riittää naista ainakin kahdelle miehelle!” Ja niin totta totisesti riittikin.

Lopulta, saatuaamme kahden miehen ja yhden naisen joukkiostamme kaikki tyydyttyneiksi, nainen haluaa vielä vaihtaa kanssani pari sanaa alkuperäisestä aiheestamme eli suurikokoisten naisten hyväksymisestä sellaisenaan ilman asiattomia ilmeitä ja eleitä. Vakuutan oppineeni läksyni, ja katselevani tästä lähtien kaikkia naisia vartalon muodoista välittämättä yhtä potentiaalisina sänkyseuralaisina. Norsunaaras hymähtää ja sanoo hyväksyvänsä vastaukseni, mutta pyytää kuitenkin käymään aina luonaan kun epäilyksen peikko naisen kilojen ja tyydytyksen välillä alkaa nostaa päätään sisimmässäni. Lupaen ilman muuta tulla käymään vaikka epäily ei heräisikään, mutta samalla tämä hyvin päivetynyt kaveri, jonka mustan mulkun kanssa

oma arjalaineen vehkeeni jopa pari kertaa oli ihokontaktissa äskeisen session aikana rykäisee ja muljauttaa silmänvalkuaisiaan niin että katson parhaaksi huikata pikaiset jäähyväiset ja paeta rappukäytävää.

Loputtoman tuntuisen kävelymatkan jälkeen löydän itseni samasta baarista josta kaikki alkoi ja kiittelen itseäni, että olin ottanut itseäni niskasta kiinni viikko sitten ja valmistanut kaalisopan jota ilman olisi saattanut koko elämäni tähän asti ylivoimaisesti paras pano jäädä kokematta. Kaalikeitto ryöpyn alle jääneet kaverukset ovat onneksi jo häipyneet joten rohkenen jäädä muutamalle.

Neljättä isoa nelosta juodessani, lihavan naisen kanssa hikoilusta johtuvasta nestehukasta kärsivää ruumistani ravitessani, saan kuningasajatuksen. Jos kerran olen aina ennen pitänyt lihavia naisia

huonompina ja seksin suhteen suorastaan vastenmielisinä, mutta nyt kunnolla tutustuttuani kerrassaan loistavina ihmisinä niin miksi homoseksuaalitkaan olisivat sen kummempia; aikaisempi vastenmielisyyteni saattaisi muuttua positiivisuudeksi jos pääsisin nuohoamaan kunnolla jonkun pesunkestävän hinttarin tuhkaluukku. Tilaan vielä yhden pitkän ja pyydän baarimikkoa soittamaan taksiin. Melkoisessa tuiskeessa taksiin istuttuani käsken kuskia

kuljettamaan minut suorinta tietä homobaariin. Kuski on hieman kummissaan kuullessaan ajo-ohjeeni, sillä samainen miekkonen on lukuisia kertoja joutunut kuljettamaan minut kaiken maailman pikkuhuorien ja vanhojen porttojen kanssa kämpilleni ja on saanut myöskin todistaa useampaakin yhdyntäyritystä autonsa takapenkillä. ”Mikäs nyt noin kovan luokan naistenmiehen homobaariin ajaa, bi-tyttöjäkö metsästäämään oot menossa?”, kysyy kuski. Vastaan meneväni etsimään

karvaista miehen persettä ja kullia avartaakseni maailmankuvaani ja päästäkseni eroon rasisista ajatuksistani. Kuljettaja räjähtää hirnuvaan nauruun ja saa hädintuskin toivotettua onnea uudelle elämäkatsomukselleni tirsksamisensa lomasta. Koko loppumatkan aikana en saa suunvuoroa kuskin revetessä joka kerta avatessani suuni.¶

”Tilaan vielä yhden pitkän ja pyydän baarimikkoa soittamaan taksiin.

Melkoisessa tuiskeessa taksiin istuttuani käsken kuskia kuljettamaan minut suorinta tietä homobaariin. Kuski on hieman kummissaan kuullessaan ajo-ohjeeni, sillä samainen miekkonen on lukuisia kertoja joutunut kuljettamaan minut kaiken maailman pikkuhuorien ja vanhojen porttojen kanssa kämpilleni...”

Hulvaton tarjous opintotuen jatkamiseksi!

- Erään auskultantin kuvaus opettamisesta yläasteella -

Teksti: Anonymmi

Oletko opiskellut kuusi vuotta yliopistossa? Haluaisitko nyt päästä hommiin paikkaan, missä lökäpökyiset peruskoululaiset vittuilevat sinulle miten tahtovat? Haluatko kokea ahdistavan ja turhauttavan, välillä suorastaan pelottavan työympäristön järkyttävimmillään? Pelkäätkö, että sinulla on opiskeluvuosiesi jälkeen liian hyvä itsetunto? Lähde auskultoimaan!

Lokakuinen aamu valkenee Varissuolla. Puissa sirisevät tilhiparvet yrittävät näyttää, että betonighettoon on istutettu 1980-luvulla pihlajaa. Ihmisten hengitys huuruu, ja ne huutelevat betonilaatikoiden välisillä hämärillä kujilla kielillä, joita kuulee vain uutisten sota- ja nälänhätäreportaaseissa. Keskellä lähiötä kohoaa avaruusaseman mallinen rakennus, joka pitelee kiinni supisuomalaisesta peruskalliosta. Piha on laatoitettu, ettei se näkyisi. Tangossa liehuu vihreä lippu, jonka tarkoitus on viestittää koululaitoksen antautumisestatietokonesukupolven rynnäkön edessä.

Yhdeksän dee, Hell on Earth 2004, ryskii sisään luokkaan. Meno on alusta alkaen kuin nekeriheimon

juhliissa. On rummutusta ja ujellusta, mölinää ja pauketta. Muutama pelästynyt opetusharjoittelija istuu takaseinään liimautuneena. Keskirivin sudanilaisvahvistus pyörittää rumbaa ja osoittelee muutaman ympärillä istuvan kanssa opetusharjoittelijoita ja

”Meno on alusta alkaen kuin

nekeriheimon juhliissa. On

rummutusta ja ujellusta,

mölinää ja pauketta. Muutama

pelästynyt opetusharjoittelija

istuu takaseinään

liimautuneena.”

nauraa näiden ulkonäölle. Tässä joukkueessa kotimaiset voimat ovat laitahyökkääjinä. Pallo on sijaisopettajalla vain hetken. Sen jälkeen se on vuoroin milläkin oppilaalla. Lopulta lattialle lentää puoliksi syöty banaani kuorineen. Sudanilaisvahvistus lähtee sitä poimimaan, kiertää muutaman pulpetin mennessään. Eturivistä ehdotetaan kosovolaisella aksentilla, että banaaniin liukastumista voisi kokeilla, vähän niin kuin sarjakuvissa.

Banaaniin ei liukastu, jos sen päälle astuakseen pitää tähdätä. Oppilaat päättävät, että hedelmä olisi riemukkaampi, jos sen

tumppaisi lattialle kuin sätkän.

Eräs opetusharjoittelija ei kestä katsella. Hetkeksi hänen itsekontrollinsa pettää, ja hän luulee olevansa tavallisessa elämässä, normaalissa sosiaalisessa tilanteessa ja ympäristössä Normaalkoulun sijaan. Hän kehottaa oppilasta laittamaan banaanin roskikseen. Hiilihangan nauru räjähtää sellaisella voimalla, että Livingstonekin olisi säikähtänyt. Vesa-Matti Loiri olisi niin ikään ollut kateellinen, sillä nauru jatkuu minuuttitolkulla oppilaan pyöriessä ja tanssiessa takaisin paikalleen. Sijainen soittaa rehtorille, mutta tätä ei kuulu. Sen sijaan kansliasta lähetetään paikalle joku muu partasuu. Tämä on oppilaiden kanssa samassa juonessa. ”Onks meil tääl kliffaa, hei, eihän me pidetä tääl metelii, hei?”. Ukon poistuttua mielipuolinen meininki jatkuu tunnin loppuun.

Tervetuloa yliopiston mallikouluun, Turun kouluun. Varissuon nuorison viihdytyskeskuksessa saat työtä, jonka takia olet yliopistolla suorittanut sytogenetiikan harjoitukset, ekologian tilastolliset menetelmät, maaselkärangattomien kenttäkurssin ja kasvifysiologian ja molekyylibiologian graduseminaarin. Kun opetusharjoittelijat saapuvat, kehottaa luokanvalvoja käymään seuraamassa kaikkien eri aineiden tunneilla, miten arvon peruskoululaiset suvaitsevat eri tilanteissa käyttäytyä. Kun peruskoululainen sanoo sinulle, ettei sinusta koskaan voi tulla opettajaa, et saa sanoa hänelle että tunnet muuten kavereita, jotka voivat lähettää kenet vain takaisin Inkerinmaalle valtiopetosyyte ja Tsukotkan niemimaan parhaana pidetyn varuskunnan kutsuntakirje selkäreppussa. Et saa sanoa, ettei peruskoululaisesta ole kuin lannoitteeksi. Sinun on hyväksyttävä tämä kaikki, muuten katkeaa työura – ja opintotuki. ☐

SIJAISSUUS SIJAISSUUS SIJAISSUUS SIJAISSUUS

Miten hallita luokallista teini-ikäisiä hirviöitä? Synapsin tehotäti saara paljastaa omat nikkinsä.

Teksti: SAARA KOUTANIEMI

Olen ollut sijaisena yläasteella lähes kaikissa aineissa. Yleensä sijaisuudet ovat olleet lyhytaikaisia, eli alle viikon kerrallaan. Paikasta täysin riippumatta ensimmäisenä törmää käytävällä selän takana puhumiseen, kun yläaste-ikäiset riiviöt supisevat, että tuo nyt on sitten se sijainen. Seuraava reaktio aiheutuu kun astuu luokkaan. Erityisesti pojat näyttävät huomaavan, että sijainen on a) nainen b) nuori ja c) pieni. Huomion jälkeen alkaa sijaisen testaaminen. Erityisen suosittua on saada sijainen itkemään. Havaittavissa on ilkeämielistä huutelua ja huomauttelua, jopa tavaroilla heittelyä, sekä karkailua luokasta. Tässä vaiheessa täytyy ottaa omasta äänikapasiteetista kaikki irti mitä lähtee. Yläasteella ei pärjää sijaisena, mikäli ei a) osaa huutaa b) halua huutaa tai c) on jostain muusta syystä estynyt huutamasta. Vaikka huutopuoli olisikin kunnossa niin ongelmia tulee silti aina. Yleisin ongelma

on saada nuoriso tekemään yhtään mitään. Riiviöt ovat tottuneet siihen, että sijaisen läsnäollessa katsotaan videoita, mennään syömään aiemmin tai yksinkertaisesti ei tehdä yhtään mitään.

”Missään vaiheessa ei saa paljastaa ammattitaidottomuuttaan. Ei edes kannata yrittää olla mukava.”

Miten sitten saada hunsvotit hallintaan? Missään vaiheessa ei saa paljastaa ammattitaidottomuuttaan. Ei edes kannata yrittää olla mukava. Yleisesti yläasteella pätee massahysteria, eli kun vekara A saa jotain päähänsä niin muut seuraavat perässä. Kaikki älyttömyydet täytyy kitkeä heti alkuunsa, jotta missään vaiheessa ei pääse syntymään tunnetta, että sijainen on menettänyt auktoriteettinsa. Hyväksi tavaksi on

osoittautunut heittää pahin niskuroija ulos luokasta, minkä jälkeen muutkin yleensä rauhoittuvat. Mikäli häiriköinti jatkuu edelleen kannattaa kaivaa jälkkärihaput esille ja olla kirjoittavinaan niitä. Kerran törmäsin jopa tilanteeseen, jossa oppilas oli tunnillani vääralta luokalta häiriköimässä. Jos on ongelmia saada jengiä tekemään mitään, niin hyvä keino on turvautua muutamaan valkoiseen valheeseen esim. kertomalla, että oma opettaja tulee tarkastamaan tehtävät, tai että läksyistä tulee koekysymys. Iltapäivisin oppilailla on yleensä mielessä vain koulupäivän loppuminen, joten ruinaus kotiin pääsyn aikaistamisesta alkaa. Tässäkin vaiheessa täydellinen tyranni-asetus auttaa. Henkilökohtaisesti käytän yleensä sakko-vitonen käytäntöä, jossa jokaisesta ruinausyrityksestä tuntia jatketaan 5 minuuttia pidempään. Eräs ongelmia aiheuttava tilanne on oppilaiden tunnistaminen. Riiviöistä näyttää olevan suurta hupia valehdella kuka on poissa ja mikä kenenkin nimi on. Riemu suorastaan ratkeaa, kun puhuttelet oppilasta vääraltä nimellä. Ei ole sijaisena helppoa! Hyvä fyysinen kunto katsotaan myös eduksi. Itse kannoin kerran yhden karanneen oppilaan takaisin luokkaan. Täytyy vain yrittää ymmärtää angstista nuorisoa.

Yleisesti ottaen sijaisuudet sujuvat ilman suurimpia katastrofeja. Muutamaa poikkeusta lukuunottamatta tuntuu, että yläaste-ikäiset nuoret ovat melko fiksuja, ainakin verrattuna niihin aikoihin kun itse oli saman ikäinen. Sijaisuudet ovat hyviä, paitsi palkkauksensa, myös kokemuksensa kannalta. Yläasteella huomaa pian löytyykö rahkeita opetuslalle. Sijaihommat toimivat myös hyvänä itsetuntomittarina. Mikäli yläasteella vietetyn päivän jälkeen tuntuu edelleen siltä, että on ihmisenä onnistunut edes kohtuullisesti, on itsetunto luultavasti melko hyvällä tasolla. ☐

SIJAISSUUS SIJAISSUUS SIJAISSUUS SIJAISSUUS

Kuinka vätystellä kesä?

Tässä Faabelin numerossa ei esitellä perinteisiä kesätöitä. Tällä kertaa paneudumme siihen, mitä tehdä jos jää tyhjän päälle. Mitä tehdä, jos ei halua tehdä mitään?

Teksti: Palle

Yliopistojen opetus loppuu toukokuun aikana, mutta käytännössä suurin osa luentokursseista on käyty loppuun jo huhtikuun puolella. Rankan lukuvuoden jälkeen jokainen kunnollinen nuori opiskelija siirtyy ansaitsemaan rahaa erinäisiin kesätöihin. Nohevimmat yksilöt ovat jo hyvissä ajoin hakeutuneet alaansa vastaaviin töihin. Näihin onnekkaisiin maamme toivoihin, isiemme ylpeyksiin, kuuluvat pääasiassa jo opintojensa aattopuolelle ahkeruutensa, määrätietoisuutensa ja kunnianhimonsa moottoroimana sinnitelleet maisterikokelaat. Ensimmäisten vuosien keltanokat eivät yleensä osaa tai uskalla pyrkiä ”akateemisiin” tehtäviin, vaan tyytyvät myymään palaneita Dallas-pullia Essolla, kantamaan tikkuisia kakkosnelosia Eduskunnan lisärakennuksella tai viihdyttämään vinkuvia lapsia hikisessä

Muumipeikon asussa. Toisaalta osa opiskelijoista haluaa pitkän opiskelurupeaman jälkeen unohtaa alansa edes hetkeksi rentoutumalla Koffin liukuhihnalla viallisia pulloja metsästäen tai voimansiirtohihoja kuminhajuisessa varastossa kantaen. Monille taas kelpaisi mikä hanttihomma tahansa, sillä kesätyöpaikat ovat nykyisin todella järkälemäisen kiven alla. Kaikkia edellämäinittäviä opiskelijaryhmiä yhdistää kuitenkin eräs jalo ominaisuus, halu tehdä jotain leipänsä eteen.

Joskus joko tahtomattaan tai määrätietoisesti pyrkien opiskelija päätyy kesällä tilanteeseen, jossa käteistä ei ole saatavissa muualta kuin vanhemmilta, sukulaisilta, velallisilta tai yhteiskunnalta. Uhkaavaan taloudelliseen katastrofiin kannattaa varautua ajoissa, sillä aina ei tule sitä viime hetken soittoa Adecolta, Varamiespalvelusta tai isosedän lapsen huonetoverin kummitädin armeijakaverilta, jossa pyydetään tai

suorastaan anellaan tulemaan töihin Nokian pääjohtajan sulkakynän teroittajaksi. Tai edes sen kolmen tunnin ajomatkan päässä olevan visvaisen kaatopaikan jätteiden lajittelijaksi. Vanhemmilta ja sukulaisilta ei voi aina pyytää rahaa, se on nöyryyttävää ja käy lopulta ylpeyden päälle. Mainittujen seikkojen lisäksi kukaan tervejärkinen ei jaksaa kuunnella sitä loppumatonta päivittelyä ja monkutusta mummolan sukutapaamisessa, kuinka ”se meidänkään Peterimaija ei hakenut mihinkään töihin ja nyt se vaan makaa kotona ja plaaplaa... kauhia! Yliopistossakin vielä... nuori, terve ihminen!” Saamattomilla ihmisillä harvoin on velallisia, he pikemminkin itse ovat Darwinin nipukoitaan myöten veloissa, joten ainoaksi vaihtoehdoksi jää turvautuminen avokätisesti tarjoamaan apuun.

Opiskelija voi valita yhteiskunnan rahalliseen

apuun turvautuessaan ainakin kolmesta eri tukilähteestä: Suomen lukuisat varattomien opiskelijoiden stipendirahastot, Kansaneläkelaitos sekä kunnallinen Sosiaaliturvatoimisto. Näiden vaihtoehtojen tuottoisuus vaihtelee seuraavan yhtälön mukaan: hakemukseen vaadittava työmäärä jaettuina rahallinen hyöty kertaa todennäköisyys saada kyseinen tuki.

Harjaantunut vätystelijä tietää, että stipendirahastot kuulostavat teoriassa rahakkaammilta

joten kannattavaa on oikeasti edes yrittää käydä niissä kesätenteissä mihin ilmoittautuu. Pelkkä asumislisä ei nakerra tukikuukausia ja vaatii pienemmän määrän suoritettuja opintoviikkoja.

Työläin, mutta samalla ehdottomasti tuottoisin, tapa hyödyntää yhteiskunnan tukijärjestelmiä on hakea toimeentulotukea eli toimaria kotikuntansa sosiaalikeskuksesta.

oman nimensä alle. Itse toimeentulotuen hakulomake on vain muutaman sivun mittainen ja sen täyttäminen sujuu varsin sutjakkaasti. Erilaisia liitepapereita tulee noin kymmenkunta. Hakemuksen jättämisen jälkeen alkaa pitkä odotus, tapauksen käsittelyyn saattaa mennä viikosta kuukauteen aikaa, joten tukien hakeminen ajoissa kannattaa ehdottomasti jos ei ole varma kesän toimeentulostaan. Etenkin

”Ajatus asettumisesta samaan jonoon alkoholistien, nistien, piripäiden ja muun epämieluisan väestönsosan kanssa ei ole kovin kutkuttava tai saa vähintäänkin miettimään onko tuen saanti tosiaan luukulla ruikuttamisen arvoista.”

kuin käytännössä ovat. Stipendi osuu harvoin kohdalle ja osuessaankin se ei kata läheskään kaikkia kesällä maksettavaksi siunaantuvia laskuja puhumattakaan juoksevista kuluista (jotka perinteisesti kesällä kokevat piikin auringon lämmittäessä kaljuuntuva päälakea ja oluen maistuessa hunajalle). Joskus stipendihakemuksissa kysytään kiusallisen hankalia kysymyksiä, jolloin niiden täyttämiseen menee kohtuuttoman paljon aikaa verrattuna hyötyyn. Ja toisaalta stipendejä voi hakea kuka tahansa työssäkäyvä ketku, joten nekin rahat menevät todennäköisesti niille joilla sitä jo on.

Kansaneläkelaitos tarjoaa kesällä samaa opintotukea mitä lukuvuoden aikanakin. Hakemus on helppo tehdä, vaatii vain yhden paperilapun täyttämisen (olosuhdemuutosilmoitus, eikä siitäkään tarvitse täyttää kuin osa) ja tuki tulee yhtä varmasti kuin pitkä sylki Antabus-alkoholihdistelmästä. Eikä liene salaisuus, että vuokran ja kännykkälaskun jälkeen tilille jää jäätävän heikosti sähköisiä oravannahkoja. Lisäksi on syytä muistaa, että kyetäkseen nauttimaan koko kesän opintotuesta ja asumislisästä on edellisenä lukuvuonna pitänyt kertyä yli 32 opintoviikkoa rekisteriin. Kelan opintotuki kiihdyttää myös 55 tukikuukauden suuruisia opiskelijalle suotua tukimäärää,

Käsitys sosiaalitoimistosta ei ole järin ylevä, jo pelkkä nimi, ”sossu” tai ”fatta”, saa useimmat hylkäämään toimeentulotuen järkevänä vaihtoehtona. Ja tottahan on, että ensivilkaisu sossun luukulle saa monet kääntymään ovelta. Ajatus asettumisesta samaan jonoon alkoholistien, nistien, piripäiden ja muun epämieluisan väestönsosan kanssa ei ole kovin kutkuttava tai saa vähintäänkin miettimään onko tuen saanti tosiaan luukulla ruikuttamisen arvoista. Sossuvierailun jälkeen alkaa prosessin työläin vaihe eli lappusten ja todistusten perässä juoksentelu. Osa vaadittavista papereista on todella turhia, ns. ”haista vittu” -meininkiä, esimerkiksi työvoimatoimistosta pitää hakea todistus siitä että on hakenut töitä kyseisen toimiston kautta. Päätoimiset opiskelijat eivät voi olla työvoimatoimiston listoilla työnhakijoina, joten virkailija ei voi mitenkään tietää oletko hakenut aktiivisesti töitä vai et, sen sijaan toimisto antaa toimeentulotukea hakevalle opiskelijalle v a l m i i k s i allekirjoitetun ja leimatun todistuksen johon hakija kirjoittaa

toukokuun loppu ja kesäkuun alku ovat sosiaalikeskukselle kiireistä aikaa. Tuet kyllä myönnetään takautuvasti eli hakija voi saada monenkin kuun tuet hakemuksensa tultua hyväksytyksi.

Sosiaaliturvatoimiston päätökset ovat mielivaltaisia, mikä tarkoittaa että jokainen hakemus käsitellään tapauskohtaisesti ja riippuu täysin virkailijasta saako tukea vai ei. Yleisenä periaatteena esimerkiksi on ettei opiskelijalle myönnetä toimeentulotukea ellei hän ole nostanut koko vuoden opintolainoja. Tämä on ensimmäinen kysymys, j o n k a

Mikäli vätystely käy tylsäksi, toimitus suosittelee Tähtien sota-aiheisen 12-pack -kypärän askartelemista.

fattan tati opiskelijalta kysyy ja vastauksesta riippuu antaako tati toimeentuloturvahakemuksen täytettäväksi. Vaikka ei olisikaan käyttänyt opintolainojaan, on silti mahdollisuus saada tukea. Kukaan ei tiedä miten tämä on mahdollista ja mitkä tekijät siihen vaikuttavat, mutta näin vain on. Edellä mainittua ilmiötä on yritetty selittää random-faktorilla, jonka olemassaolosta aletaan olla melko yksimielisiä.

Jos tuki jostain käsittämättömästä syystä osuu kohdalle, sen kyllä huomaa tilille napsahaneesta summasta. Jo pelkkä asumistuki voi olla isompi kuin opiskelijan normaalituet Kelalta yhteensä, riippuen tietenkin vuokran suuruudesta sillä Sosiaaliturvatoimisto korvaa yli 90% asumismenoista. Toimeentulotuen perusosan lisäksi on mahdollista viedä kaikenlaisia kuitteja Sosiaalikeskukseen ja anoa niistä korvausta. Kaikenkaikkiaan toimeentulotuen myötä opiskelija tuntee itsensä melkein kuninkaaksi: rahaa riittää kerrankin muuhunkin kuin pelkkään vuokraan ja puhelinlaskuun. Ei ole ihme, että sosiaalikeskuksella riittää tyytyväisiä asiakkaita vuodesta toiseen.

Toimeentulo- tai opintotuki eivät sulje pois stipendirahastoja

eikä toisinpäin, mutta Kelan tuet tekevät toimeentulotuen hakemisen mahdolliseksi. Kelan opintotuki saattaa vaatia ylimääräisiä ponnistuksia opintoviikkojen eteen kesällä, mutta toimarissa ne ovat vain plussaa; opinnot edistyvät ja ”palkka” juoksee. Lisäksi on

”Ei ole ihme, että sosiaalikeskuksella riittää tyytyväisiä asiakkaita vuodesta toiseen.”

aikaa patsastella Uttamon rannalla auringossa välillä veteen pulahtaen.

Tottahan on, että parhaallakaan tuella ei ole varaa lähteä kesän jokaiselle festarille, puhumattakaan ulkomaan matkoista. Itse asiassa sosiaalikeskukselle pitäisi ilmeisesti aina ilmoittaa, jos on lähdössä kaupungista pois. Ei ole varaa tehdä mitään isompia hankintoja, ei ole varaa ryyppätä aamusta iltaan ja päivästä toiseen, ei ole varaa ruokkia koiraa, ja mikä pahinta; ei ole yksinkertaisesti mitään tekemistä. Toimeton kesä

on oikeastaan tappotylsä vaihtoehto työnteolle. Lomailu on hauskaa noin kaksi viikkoa, jonka jälkeen tekee mieli lähteä vapaaehtoisesti läheiselle raksalle pudottelemaan rautakankea jalkapöytänsä päälle, mansikkapellolle rikkomaan selkensä, sahalle leikkaamaan kirveellä sormensa...

Teksti: VELOSTAR

Abraham Maslow (1908-1970) oli tunnettu yhdysvaltalainen psykologi, joka vuosisadan puolivälissä vaikutti humanistisen psykologian koulukunnan syntyyn. Hän kehitti tarvehierarkiateorian, jonka mukaan eläinten ja ihmisten tarpeet muodostavat hierarkiajärjestelmään viisi tasoa perustarpeista elämän tarkoituksen etsimiseen. Maslow'n mukaan siirtyminen ylempiin tarpeisiin vaatii alempien tarvetasojen tyydyttämistä. Ihminen ei ole motivoitunut ihastelemaan luonnon kauneutta tai ilmaisemaan itseään taiteellisesti, jos nälkä, jano tai vilu vaivaa. Koulutetuilla ihmisillä tulisi olla vähintään kolme alinta tarvetasoa tyydytettynä, jotta he pystyisivät keskittymään suunnitelmalliseen tutkimukseen.

Opiskelijan säästöbudjetilla ei aina ole varaa edes kunnolliseen ruokaan puhumattakaan ylemmistä tarpeista kuten tiedonjanosta ja halusta oppia uutta.

Faabelin toimituksen tutkivan journalismin ryhmä päätti kokeilla pääsisikö Maslow'n pyramidin huipulle hissillä. Onhan selkeästi pääteltävissä, että onneton opintomenestyksemme on aiheutunut vain ja ainoastaan siitä, ettei alempia tarpeitamme ole perusteellisesti tyydytetty. Amerikkalaisista mallia ottaen ryhdyimme tietoisiksi kuluttajiksi eli valitimme, vaadimme parempaa ja reklamoiimme... turhasta. Suomen valtio on suonut kuluttajille vallan mainioita oikeuksia, joten oletimme, että perustarpeemme tyydyttyisivät ilmaisista hyvityksistä alta aikayksikön. Perussuomalaisina juroina emme tahtoneet olla lähemmässä interaktiossa valitusten kohteiden kanssa

Yhdysvallat on tiedostavan kuluttajan paratiisi. Asiakas on aina oikeassa-mentaliteetti mahdollistaa kuluttajan oikeuksien väärinkäytön.

Faabelin tutkivan journalismin ryhmä päätti amerikkalaistua kahdeksi viikoksi tarkoituksenaan hyötyä rahallisesti valittamalla.

Tuen antaja

Lukuisat stipendirahastot ympäri Suomen.

Kansaneläkelaitos, eli valtio.

Sosiaaliturvatoimisto, eli kunta.

Tarvittava työ määrä saamiseksi

Vaihtelee. Kymmenien lomakkeiden täyttämiseen tulee nopeasti rutiini. Toisaalta vaikeitakin kysymyksiä tulee eteen.

Tarvittavia lomakkeita on yksi, eikä sitäkään tarvitse täyttää kokonaan. Helppoa ja hauskaa kuin lapsen lyöminen.

Tarvittavia lomakkeita on parisenkymmentä. Niiden metsästäminen ympäri kaupunkia käy työstä.

Todennäköisyys tuen saamiseen

Minimaalinen, lähes olematon.

Varma.

Vaihteleva, riippuu hakemuksen käsittelijästä (epämääräinen Random-tekijä).

Rahallinen hyöty

Könttäsuummana usein riemastuttavan suuri, mutta pidemmän päälle tiukille menee.

Niin minimaalinen että tekee mieli itkeä.

Loistelias.

Muistettavaa

Jos on kerran saanut stipendin, niitä ei heltiä jatkossa ollenkaan.

Kelalla on oikeus periä tukiaan takaisin, joten kannattaa vahtia tulojaan sekä opintosuoritustensa määrää.

Sossulla ei ole oikeutta periä tukiaan takaisin eli jos saat sossun virheen takia takautuvasti edellisiltä kuiltä rahaa, törsää massit huoleti.

vaan hoidimme kaiken verkkoteitse sähköpostilla.

Ryhämme aloitti vaatimattomasti pienen turkulaisen leipomon ennen aikojaan pilaantuneista lihapiirakoista. Piirakoita oli säilytetty oikeaoppisesti pakkauksen ohjeen mukaan, joten meillä oli hyvä syy vaatia kompensatiota. Olisimmehan voineet vaikka traagisesti menehtyä homeisten leipomotuotteiden aiheuttamaan vakavaan ruokamyrkytykseen!

Kokeilumme alkoi suurella menestyksellä. Jo seuraavana päivänä postiluukusta tippui kirjekuori, joka sisälsi viiden euron setelin ja pahoittelut tuotteen laadusta. Emme vaivautuneet edes lukemaan setelin liitteenä ollutta kirjettä loppuun, sillä riemuitsimme kokonaisen kolmen euron voitosta minkä olimme saaneet alkuperäisen tuotteen hintaan nähden. Tottakai he olivat pahoillaan tuotteensa aiheuttamasta pettymyksestä, toivoivat ettemme vastoinkäymisestä huolimatta kuitenkaan lopullisesti hylkäisi tuotemerkkiä. Who cares? Janosimme lisää!

Seuraavaksi oli vuorossa erään suuren ruokakaupparin lihatiskiltä ostettu grillibroileri, joka ryhmämme erään jäsenen mielestä oli liian kuivaa. Sepitimme kyyneleet silmiin nostattavan tarinan opiskelijasta, joka vähillä varoillaan hankki himoitsemansa kanaherkun viikonlopun kunniaksi, mutta koki karvaan pettymyksen havaitessaan tuotteen laadun. Rasvaista ja mehevää? Ei, vaan kuivaa ja sitkeää. Kyyneleet virtasivat noroina poskillamme kirjoittaessamme tuon nuoren ihmisen elämän kurjinta hetkeä kuvaavan kompensatiovaatimuksen.

Ja kuinka sitten kävikään? Kaupparin edustaja ilmaisi osanottonsa ja postinkantaja tarjoili taas muutaman vuorokauden kuluttua ihanaista kirjettä, jossa luvattiin täysi hyvitys kaupan infotiskiltä sekä bonuksena vielä ilmainen kahvipaketti! Voi autuutta, ajattelimme, kunnes huomasiimme että hyvityskirje oikeutti rahasummaan joka oli euron pienempi kuin ostetun kananpojan hinta! Emme pystyneet hyväksymään asianlaitaa

vaan lähdimme oitis kauppaan selvittämään asiaa kasvotusten henkilökunnan kanssa, olihan tilanne kauhistus meidän silmissämme!

Itsevarmoina ja vihaa puhkuen saavuimme kauppaan. Määrätietoisina marssimme infotiskille vaatimaan poljettuja oikeuksiamme. Olimme tulleet tappamaan... Kunnes infotiskillä perisuomalainen vaatimattomus valtasi meidät emmekä kyenneet

”Nielimme tappiomme, mutta nälkämme oli kasvanut entisestään. Nyt sopassa oli mukana myös aimo annos tervettä katkeruutta.”

enää etenemään suunnitelmamme mukaisesti. Pahoittelimme

a i h e u t t a m a a m m e vaivaa vaimealla äänellä, melkein kuin pyytäen anteeksi olemassaoloamme. Vimma oli k a d o n n u t . Infotiskin tati lupasi kyllä tarkistaa lihatiskiltä oikean k a u p p a h i n n a n , mutta kassasta herui silti euro vähemmän rahaa. Nielimme tappiomme, mutta nälkämme oli kasvanut entisestään. Nyt sopassa oli mukana myös aimo annos tervettä katkeruutta. E d e l l i s e s t ä vastoinkäymisestä kiivaantuneina p ä ä t i m m e

keksiä kompensatiovaatimukset jatkossa päästämme, vailla minkään näköistä todellisuuspohjaa. Miksi ostaa tuotteita toivoen että niissä olisi jotain vikaa, kun voi samantien valittaa tuotteesta koskaan edes näkemättä sitä. Reklamoimmesaman kaupparin ylemmälle taholle kuvitteellisesta siideritölkistä, josta uupui hiilihappo. Ideamme nerokkuuden innoittamina lähetimme samankaltaisen valituksen myös pelkkiin virvoitusjuomiin erikoistuneen yhtiön palautelaatikkoon. Ilmaista kaljaa oli saatava ja mieluiten korikaupalla! Ja ilman ihokontaktia infotiskin petollisten tatiensa kanssa!

Odotimme jännittyneinä lähes viikon päivät. Viimein yhtiöiden edustajat lähestyivät meitä kirjeitse toittottaen samaa vanhaa tuubaa ”tuotteestamme aiheutuneesta pettymyksestä”. Vähät välitimme turhasta sanahelinästä, vaadimme rahaa ja tuotepaketteja! Kaljakorien kilinän saimme unohtaa, sillä kirjeiden mukana tuli virvoitusjuomayhtiön pipo ja kaupparin viiden euron arvoinen hyvitysseteli. Mitä pelleilyä!! Lisempää!! Tämä ei riitä henkisten kärsimystemme lievittämiseen!!

Reklamaatio-pöytäkirja

Kohde:	Suomen suurin ruokakauppari	Eräs turkulainen pienleipomo	Tunnettu virvoitusjuomavalmistaja
Valituksen aihe:	Kuvitteellisessa halvissiiderissä ei ollut tarpeeksi hiilihappoa.	Lihapiirakat homeessa ennen aikojaan.	Toisen valmistajan oluessa oli jotain selittämätöntä vikaa.
Hyvitys:	Viiden euron hyvitysseteli kyseisen kaupparin myymälöihin.	Rypistynyt viiden euron seteli. Luultavasti turhautuneen perheyrittäjän omasta lompakosta.	Punainen mainospipo. Sinänsä ihan käyttökelpoinen, jos olet 18-vuotias ja tykkäät Toyotan tuunaamisesta.
Mitä kauppias tahtoi sanoa:	Juo hiilihapottomat siiderit viimeisenä, kannissa et taatusti huomaa eroa. Ja kuka peelo sitäpaitsi ostaa noin kuvottavaa sokeriliemisiideriä?	Leikkaa homeinen pala pois. Tarpeen vaatiessa hyvitämme poisleikatun osan.	Myy kelvottomat oluesi voitolla Halisten Sparin edessä päivystävälle teinijuopaille, saat rahasi moninkertaisesti takaisin.
			Hyvä asiakas, pussissa on arviolta 1000 perunalastua, joten voit huoletta heittää yksittäisen mustan lastun pois ja syödä loput normaalisti. OK?

Lopullisen pikkurahoihin tavoitella Vuorossa olivat sekä matkapuhelinjätti. Vaadimme ilmaista risteilyä ja uusinta kännykkämallia, vähempään emme tyytyisi.

Satuilimme kertomuksen jonka puhelin koteloremmin tuulisessa, pimeässä ja kylmässä syysyössä. Todisteita tapahtumasta ei ole, koska puhelin lisälaitteinen ja kuitteinen upposi meren syvyyksiin. Lahjapuhelin, kallis ja arvoisa. Laivayhtiön romanttisiksi mainostetut risteilyt puolestaan eivät olleet tarpeeksi romanttisia, palvelu epäystävällistä ja ruoka syömäkelvotonta; siinä riittävästi syytä uuteen risteilyyn! Muijakin

kyllästyneinä päätimme korkeuksia. Haaveilimme jo kaikista niistä ylellisyustuotteista joita osoitteisimme sataisi lukemattomista yrityksistä kompensatiolahjoina. Elämämme muuttuisi kertatehtävillä huolettoman onnelliseksi. Kunhan tämä vain nyt kerran onnistuisi!

Tulokset olivat tyrmistyttävä, putosimme todellisuuden kovaan karikkoon. Matkapuhelinjätti nauroi meidät pihalle ja laivayhtiö ei vaivautunut edes vastaamaan sinänsä ihan vakuuttavaan pyyntöömme. Olimme murtuneita. Emmekö todella pysty parempaan? Suuret rahat ovat tiukassa ja pienempiin valituksiin ei jaksata tuhlaa energiaa ja aikaa tarpeettomissa määrin. Käteisvarat ja kaljakin oli vähissä. Päätimme lopettaa kokeilun tältä erää. Vetäydymme miettimään kostoaa...

Yhteenvedo: Valittaminen on typerää ja lapsellista. Edellämaituilla keinoilla Maslow'n tarvehierarkian alatasot tulevat enemmän kuin tutuksi. Rehellisempää ja katuuskottavampaa on ryöstää posti tai leikata varpaansa irti hammasharjan terävällä päällä vakuutusrahojen toivossa.

VIVA EL CAPITALISMO

REKKARUOKAA

Saaran kaamosreseptit

Tunapasta

Pastaa
Suolaa
Öljyä/voita/rasvaa noin yleensä
1 sipuli
Pari valkosipulia
Purkki herkkusieniä
Purkki tonnikalaa
Purkki tomamurskaa
Suolaa, mustapippuria (rouhetta), chiliä, oreganoa/pizzamaustetta/vastaavaa

1. Laita makaronit kiehumaan suolalla maustettuun veteen
2. Paista sipulia ja valkosipulia rasvassa, niin että vähän pehmenevät. Lisää sienet joukkoon. Sen jälkeen tuna hienonnetuna perään, kuten myös tomamurska. 3. Anna kiehua miedolla lämmöllä 5-10 minuuttia. Mausta makusi (mikä luultavasti on huono) mukaan.

Vedä parmesaanin ja pastan kera.

Juomasuositus:
Hyvä suomalainen olut (kotiviini ja kiljuki käy budjetin heittäytyessä ikävälle päälle).

Nohevimmat opiskelijat pyydystävät itse tonnikalansa.

Suklaamousse

150g taloussuklaata
2 kananmunaa
2 dl kuohukermaa
(2 rkl kahvilikööriä tai 1 rkl rommia)

1. Sulata suklaa vesihautteessa tai mikrossa ja anna jäähtyä.
2. Erotta kananmunista keltuaiset valkuaisista ja vatkaa keltuaiset suklaan joukkoon.
3. Vatkaa valkuaiset kovaksi vaahdoksi ja toisessa kipossa vatkaa kerma.
4. Sekoita suklaaseos kermavaahtoon (plus mausta mahdollisilla viinaksilla). Lisää valkuaisvaahto ja sekoita varovasti.
5. Jaa vaahto kuuteen kippoon/kuppiin ja laita jääkaappiin pariiksi tunniksi.
6. Koristele esim. suklaarakeilla tai -rouheella.

Juomasuositus:
viskillä terästetty kahvi kermavaahdolla.
Kotikutoisempi tapa: korvaa viski ja kermavaahto lasolilla ja sylkäise kuppiin vaahtokerros.

Kasvispiirakka

3 dl kaurahiutaleita
3 dl vehnä jauhoja
1 tl suolaa
1 tl vehnä jauhoja
0.75 dl öljyä
2 munaa
3 dl vettä

täyte:
3 pussia kasvissuikaleita
3 rkl öljyä
1 tl suolaa
rouhittua mustapippuria
2 tl pizzamaustetta/oreganoa/basilikaa
4-5 dl (250g) juustoraastetta

1. Sekoita kuivat aineet keskenään.
2. Lisää öljy, munat ja vesi. Sekoita tasaiseksi taikinaksi.
3. Levitä löysä taikina uunipellille leivinpaperin päälle tasaisesti.
4. Kuumenna öljy pannulla tai wokissa. Lisää jäiset kasvikset. Kääntelee ja väentele niin kauan, että sulavat ja lämpenevät.
5. Mausta vihannekset ja levitä soosi piirakkapohjan päälle.
6. 225 astetta ja roundi 30 minuuttia.

Juomasuositus:
puol pulloa kossua, MUTTA nimenomaan ennen kuin alat toimii. Voit ihastella aamulla tulosta toisen kossupuolikkaan kanssa.

Viinin laadulla ei ole mitään merkitystä. Kunhan siitä saa tukevan otteen.

Homejuustolohi

About 600-700 grammaa kirjolohifileettä
1 rkl sitruunamehua
n. 100 g sinihomejuustoa
sitruunamehua
Mustapippuria
Rasvaa uunivuoaan voitellua varten

Kastike
2 dl kermaviiliä
1½rkl
½ sokeria
suolaa
3 rkl tillisilppua

Toimi näin.

1. Tee aluksi kastike. Kaikki vaan sekasin ja jääkaappiin muhimaan. Pistä uuni kuumenemaan 200 asteeseen.
2. Pyyhi lohi märällä paperilla ja kuivaa. Nypi pystyruodot pois pinseteillä. Vedä fileeseen pyrstöstä lähtien parin sentin välein taaksepäin kulkevia vinoja taskuja, jotka ulottuvat nahkaan asti. Voitele filee ja taskut sitruunamehulla.
3. Leikkaa homejuusto ohuiksi viipaleiksi ja työnä taskuihin viipaleita sen verran kuin mahtuu. Nosta filee voideltuun uunivuokaan ja kypsennä uunissa alatasolla 25-30 minuuttia.

Keittele kaveriksi pottuja ja vedä kala niiden plus kermaviilikastikkeen kanssa. Jami ja jumi!

Juomasuositus:
leka kalaruulle sopivaa valkoviiniä per turpa.
Älä unohda alkupaukkuja!

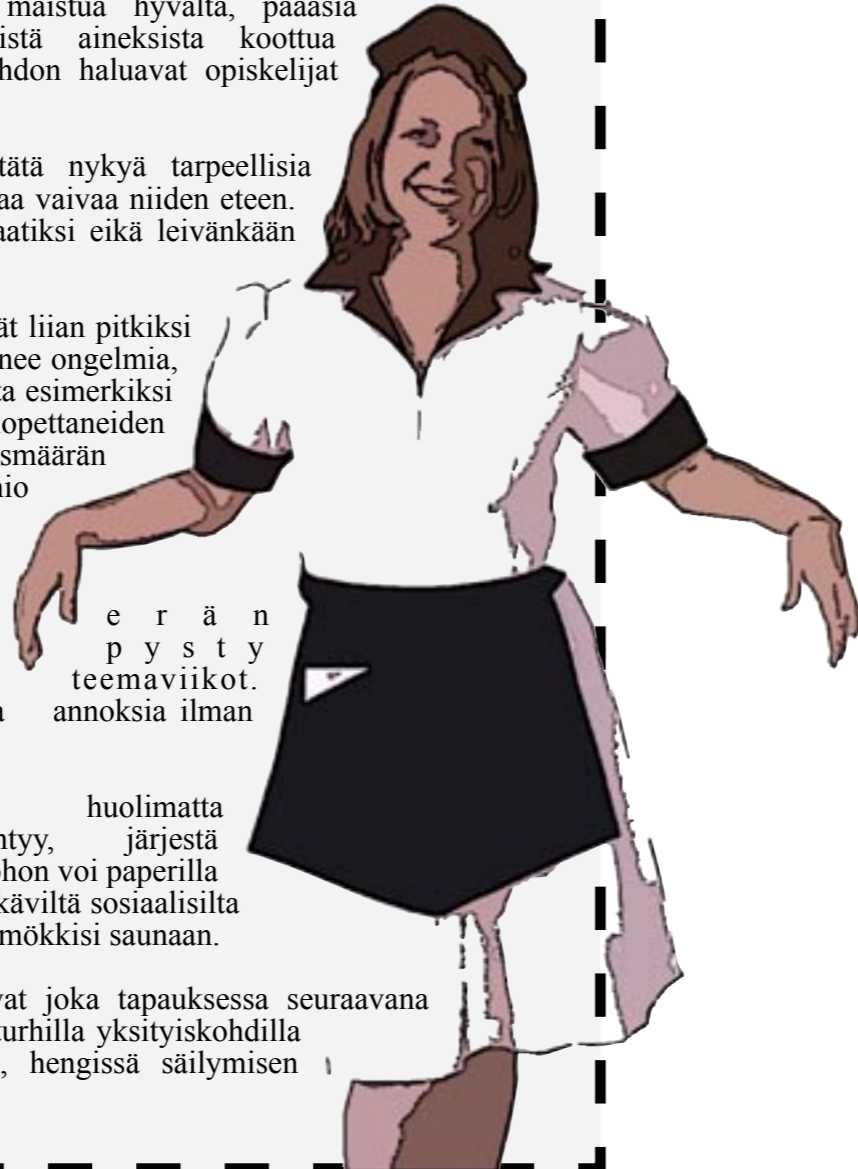
SATAN HELVETE! SYÖ NÄITÄ NIIN KASVAT ISOKSI! REKKA MIEHEN TIELLÄ PITÄÄ!!

NORMIORGIOT NÄILLÄ EVÄILLÄ!

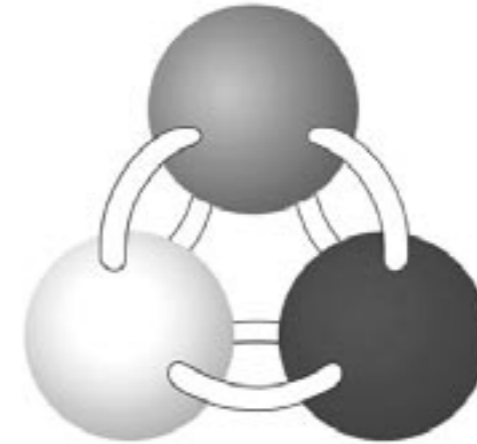
OPISKELIJARUOAN TARJOILUN KYMMENEN OHJENUORAA

Teksti: TIMO PITKANEN

1. Opiskelijaruoka on opiskelijoille tarkoitettua ravintomassaa, älä siis aherra makunautintojen tuottamiseksi. Tärkeintä on tarjota nälän tilapäisesti vievää, ruoaksi luokiteltavaa ainetta.
2. Ole luova: samalla ruoalla voi olla monta nimeä. Lisää variaatioita saat lisäämällä aiemmin tarjottuun ruokaan muutamia edellisen maun peittäviä mausteita ja muuttamalla nimen mahdollisimman eksoottiseksi.
3. Mikäli et voi käyttää tähteeksi jäänyttä ruokaa sellaisenaan, käytä silti suurin osa annoksista raaka-aineina uusille aterioille. Voit käyttää myös biojäteastian sisältöä mikäli lautasliinojen suuri määrä ei tätä estä. Hyviä nimiä tällaisille jatkojalostusruoille voivat olla esimerkiksi ”meksikolainen pata” tai ”talon erikoinen”.
4. Opettele sanomaan perusfraasi ”kaks-kolme-viis” luontevasti, älä panosta smalltalkiin.
5. Aseta kiintiöt tietyille ruokatavaroille, esimerkiksi vain kaksi lihapullaa. Näin saat hyvässä lykyssä opiskelijat palaamaan ruoan ääreen uudelleen jopa saman päivän aikana.
6. Kasvisruoan ei tarvitse maistua hyvältä, pääasia että jotakin kasviperäisistä aineksista koottua ravintoainetta on tarjolla. Kasvisvaihtoehdon haluavat opiskelijat ostavat sitä kaikesta huolimatta.
7. Leivät ja salaatti ovat tätä nykyä tarpeellisia lisukkeita, älä silti näe liikaa vaivaa niiden eteen. Kaali ja porkkana riittävät mainiosti salaatiksi eikä leivänkään tarvitse välttämättä olla tuoretta.
8. Mikäli ruokalajonot venyvät liian pitkiksi tai ruoanlaiton kanssa ilmenee ongelmia, älä ota syytä omille niskoillesi. Voit vedota esimerkiksi yliopiston puutteellisiin resursseihin tai lopettaneiden ravintoloiden aiheuttamaan ihmismäärän lisääntymiseen ja kiinnittää näin huomion pois omista ongelmistasi.
9. Jos onnistut saamaan jostakin halvalla ison samaa raaka-ainetta etkä sujuvasti hankkiutumaan siitä eroon, järjestä Tällöin voit tarjota toistensa kaltaisia suurempaa arvostelua. **e r ä n p y s t y teemaviikot.** annoksia ilman
10. Mikäli varotoimista huolimatta tyytymättömyyttä esiintyy, järjestä mielipiteiden esittämistä varten laatikko johon voi paperilla esitetyt mielipiteet pudottaa. Näin välttyt ikäviltä sosiaalisilta kontakteilta ja saat samalla sytykkeet kesämökkiksi saunaan.

Ja lopuksi, muista että opiskelijat tulevat joka tapauksessa seuraavana päivänä takaisin. Älä siis vaivaa päätäsi turhilla yksityiskohdilla vaan keskity ainoastaan olennaisimpiin, hengissä säilymisen kannalta välttämättömiin ratkaisuihin.

Luonnontieteiden akateemisilla on korvaamatonta ammatillista tietoa ja taitoa. Me tasoitamme tietäsi oman näköisellesi uralle.

Luonnontieteiden AKATEEMISTEN LIITTO LAL
www.luonnontieteidenakateemiset.org

**”Saatanan lukutoukat
- nää on trikoot!”**
seuraava Faabeli ilmestyy Vappuna 2005